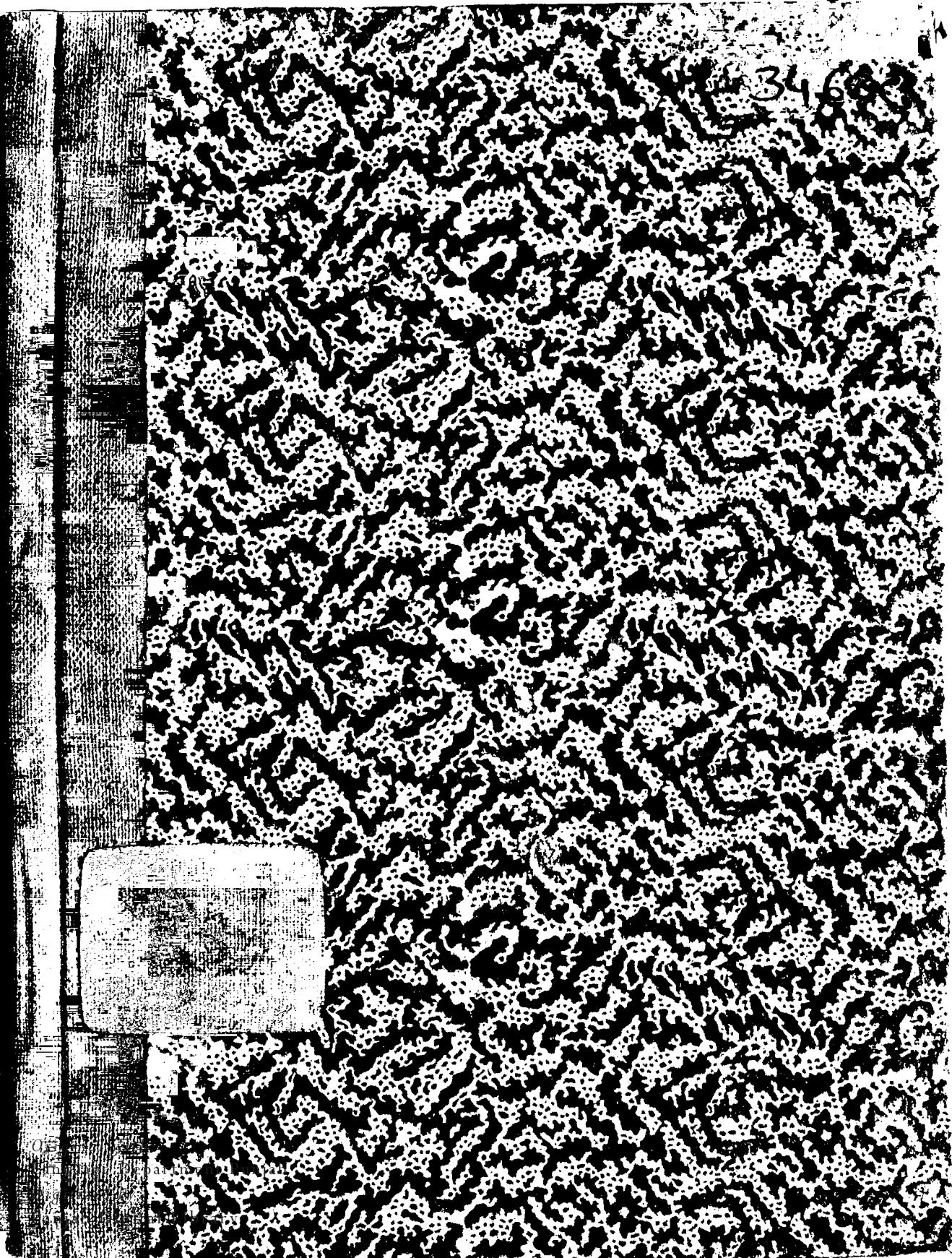

3468

262—3-4-61—30,000—C. P. and S. Pb. Patiala.

Accn. No. _____

Class No. _____ Book No. _____

LANGUAGE DEPARTMENT LIBRARY, PUNJAB.

1. Books are issued for.....days only.
2. Books may be renewed on request at the discretion of the Librarian.
3. Dog-earing the pages of a book, marking or writing therein with ink or pencil, tearing or taking out its pages or otherwise damaging it will constitute an injury to a book.

Any such injury to a book is a serious offence. Unless a borrower points out the injury at the time of borrowing the book, he shall be required to replace the book or pay its price.

Help to keep the book fresh and clean.

Original with:

Language Department Punjab

Digitized by:

Punjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

262—3-4-61—30,000—C.P. and S. Pb. Patiala.

LANGUAGE DEPARTMENT

LIBRARY ACC.NO. _____ PUNJAB.

Date Due

Original with:

Language Department Punjab

Digitized by:

3963G

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੧ ਓ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਕਲਗੀਧਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ੩੪੬੩

ਅਮੇਲਾ ਹੋਲਾ

[ਅਰਥਾਤ ਹੋਲੇ ਦੇ ਅਮੇਲਕ ਕਬਿੱਤ
ਤੇ ਵੇਦਾਂਤ ਦੀ ਹੋਲੀਆਂ]

ਕ੍ਰਿਤ

ਸਚਖੰਡ ਨਿਵਾਸੀ ਕਵੀਰਾਜ

ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਬੁਗਾ ਸੋਹਲਾਂ ਵਾਲਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰ
ਜਿਸਕੇ

ਉਕਤ ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਜ, ਭਾਈ
ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿੱਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਆਪਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਸੰਮਤ ੧੯੬੩ ਬਿੰਗ
ਵਿਚ ਛਪਵਾਯਾ।

ਵਜੈਰ ਹਿੰਦ ਪੇਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚਛਪਯਾ।

ਬੈਨਤੀ

ਇਹ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਾਂਤਿ ਮਈ ਪਵਿਤਰ ਕਬਿਤ
 ਕਵੀਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬੁਗਾ
 ਸੌਹਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮਰਤ ਸਰੋਵਰ ਨੇ ਸੰਮਤ ੧੯੨੫
 ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਵਿਚ ਰੱਚਕੇ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ
 ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਏ। ਉਸਦੇ ਉਪਰੰਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
 ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਬਿਤ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ
 ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਿਤ੧੯੩੩ ਵਿਚ ਆਪਦਾ ਸਰੀਰ
 ਚੜ੍ਹ੍ਹ ਜਾਣੇ ਪਰ ਦਾਸ ਇਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਪ ਸ਼ਬਦ ਪਧਾਰ ਗਏ ਅਰ ਦਾਸ ਦੀ
 ਆਰਬਲਾ ਭੀ ੧੦ ਨੂੰ ਢੁਕ ਪਈ ਹੈ। ਸਕੀਡਾਂ ਦਾ
 ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਬਿਤ ਅਜੇ ਤਕ ਕੰਠਾਗਰ
 ਹੀ ਹਨ, ਕੁਝ ਕਬਿਤ ਕਲਮੀ ਭੀ ਸਨ। ਮੰਗਤ ਦੀ
 ਲੋਚਨਾ ਅਰ ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਪਵਿਤਰ ਯਾਦ-
 ਗਾਰ ਨਮਿਤ ਉਸ ਕੰਠਾਗਰ ਤੇ ਕਲਮੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ
 ਛਪਵਾਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਾਂਤ ਦੀਆਂ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਦਾ-
 ਰੰਗੀ ਕਬਿਤ ਭੀ ਵਿਚ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ
 ਦੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਕਵਿਤਾ ਅਜੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ
 ਪਈ ਹੈ। ਜੇਅਵਿਕਾਸ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਛਪਵਾਕੇ ਪ੍ਰਮੀਆਂ
 ਦੀ ਮਿਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ॥

ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਬੁਗਾ ਬਿੱਲਾਂ ਵਾਲਾ

ਜੋਗ੍ਗਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

੨੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੰਗਲਾਚਰਨ

ਕਥਿਤ

ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਦੈਠੀ ਬਦ ਬਾਠੀ ਧੁ
ਬਖਾਨਤਿ ਹੋ, ਸੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਰਨ
ਬਿਨਾ ਕਹੁੰਹੋ ਅਨੰਦ ਨਾ॥ ਕਾਮ
ਖੇਡ ਲੇਭ ਮੇਹ ਹੰਕਿਤ ਕੈ ਜੀਵ
ਜਰਸ, ਕਰੋਂ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ
ਯਾ ਸੀਤਲ ਤੇ ਚੰਦ ਕਾ॥ ਸੰਤਨ

ਕੀ ਸੰਤ ਬਿੰਤ ਹੈ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਯਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪੰਜ
 ਪਾਪ ਹੈ ਨਿਕੰਦਨਾ ॥ ਪਾਖ, ਪਾਖ,
 ਪਾਖ ਪਛਨੇ ਕਬਿੰਤ ਵੇ ਪੁਣ੍ਯ
 ਰਾਟ, ਆਦਮੈਂ ਕਰੀਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਏਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪਨ
 ਕਟੈਯਾ ਮਨ ਸੰਘਤਾ ਕਰੈਯਾ,
 ਬਰਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੈਯਾ ਸਤਸੰਗ ਵੈ
 ਖਤੈਯਾ ਹੈ ॥ ਗੁਫ ਗੁਨ ਗੈਯਾ
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜੈਯਾ ਭਯਾ, ਸੀ
 ਸੰਪਦਾ ਸਹੈਯਾ ਅਠੀ ਆਸੁਰੀ
 ਦਰੈਯਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ

ਰਾਜ ਜਾਨਤ ਬਤੁਰਭੈਯਾ, ਉਚਨ
 ਉਚੀ ਗਯਾਨ ਗਿਰਾ ॥
 ਪਰੈਯਾ ਹੈ ॥ ਬਹਮ ਬੈਧ ਕੈਯ
 ਲਵ ਮੀਰ ਕੇ ਹਰੈਯਾ, ਅੰਸ
 ਬਾਛਤ ਫਲੋਂ ਕੇ ਗਰੂ, ਰਿਬੈਧ ਹੀ
 ਦਿਵੈਯਾ ॥ ੯ = ੯ = ਸਾਨੂੰ ਜੀ
 ਸਕਲ ਕਾਨ ਦੈ ਕੇ ਏਕ ਚਿਤ
 ਹੈ, ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕੇ ਅਨੂਪ
 ਸਮ੍ ਆਜ ਹੈ ॥ ਯਾਤੇ ਸਤਸਗ
 ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੇ ਜਾਨ ਲੀਜੈ,
 ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈਂ ਸੁਖਪਤਿ ਅਚਲ ਧ
 ਰਾਜ ਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ

ਸੰਤ ਜੋੜ ਮੇਲਾ ਜਹਾਂ, ਤਹਾਂਚਲ
 ਆਈਐ ਯਾਂਤੇ ਭਲੋਂ ਨਹਿ ਕਾਜ
 ਹੈ॥ ਤਾਂਕੇ ਧੰਨਭਾਗ ਜਿਨਿ ਆਇ
 ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕੀਣੇ, ਗੁਰੂ ਰੰਗ ਜ
 ਕੇ ਪਾਠ ਭੋਗ ਕੇ ਸਮਾਜ ਹੈ॥ ੩ =
 ਆਸੈ ਉਤਸਾਹ ਮੈਂ ਬਿਵਾਹ
 ਮੈਂ ਪਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮ, ਸਾਰੇ ਪਾਤਸਾਹ
 ਕੀ ਉਮਾਹਿ ਸਾਮ ਆਈਏ =
 ਰੇਸ ਮੈਂ ਬਿਟੇਸ ਮੈਂ ਪ੍ਰਜੇਸ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ਮਾਹਿ, ਛੋਡ ਕੇ ਅਸੇਸ
 ਕੇ ਬਿਸੇਸ ਇਹੀ ਗਾਈਏ॥ ਰਾਗ
 ਮੈਂ ਵਿਰਾਗ ਮੈਂ ਰੋਗ ਮੈਂ ਕਰੋਗ ਮੈਂ,

ਜੰਗ ਮੈਂ ਵਿਜੋਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇ
 ਕਰਾਈਏ ॥ ਜੰਗ ਮੈਂ ਜਲਸ
 ਮੈਂ ਜਹਾਜ ਮੈਂ ਜਮਾਨੇ ਆਹਿ,
 ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂ ਕੇ ਆਦਹੀ
 ਮਨਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਦੱਬੇ ਦੀਨ
 ਬੰਧੁ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਬਨਾਤੇ ਨਾਹਿ,
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇਈ ਭਲ ਕੇ
 ਨਾ ਲੇਵਤਾ ॥ ਜਾਨਤੇ ਨਾ ਸੰਤ
 ਕੇ ਪਛਾਨਤੇ ਨਾ ਪੁੰਨਨ ਕੇ, ਕਾਹੋ
 ਕੇ ਮਨਾਤੇ ਲੋਕ ਹਾਥ ਜੋ
 ਨੇਵਤਾ ॥ ਛਾਇ ਜਾਤੀ ਕਾਲਮਾ
 ਕਰਾਲ ਕਲੁ ਕਾਲ ਹੀ ਕੀ,

ਜੇਤੁੰ ਹੈ ਜਹਾਨ ਕੰਜ ਕਾਮਨਾ
 ਕੋ ਸੇਵਤਾ ॥ ਭੁਬ ਜਾਤੇ ਵੇਦ ਅੰ
 ਵਲਾਇ ਜਾਤੇ ਪੰਥ ਬਾਂਕੇ, ਭਾਗ
 ਜਾਤੇ ਰਾਗ ਅੰ ਪਲਾਇ ਜਾਤੇ
 ਵੇਵਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਨ
 ਸੰਸਕਾਰ ੩ ਸਹਿਜ ਲੈਂਕੈ,
 ਆਤਮ ਕੋ ਗਜਾਨ ਸੁਧਾ ਕੀਠੀ
 ਜਿਨ ਪਾਨ ਹੈ ॥ ਪਾਂਚ ਮੇਲ
 ਤਜਾਰਾ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਤੇ ਅਸੰਗੀ
 ਲਖਯੋ, ਅਨੌ ਵਜ਼ਿਰੇਕ ਕੀ ਸ
 ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ ॥ ਬਿਟਜਾ
 ਬਹਮ ਬਿਮਲ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ

ਤਰਿਯਾ ਕੀ, ਏਕ ਰਸਜਾਨ ਸੁਧੀ
 ਭਯੋ ਜੇ ਨਿਮਾਨ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕ
 ਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਖਲਸੇ ਤਿਤੇ ਤਨ
 ਤੇ ਜੇ, ਸਦਾ ਨਿਰੋਪਾਧੀ ਮਹਾਂ
 ਵਹਿਮ ਤੇ ਮਹਾਨ ਹੈ ॥ ੩ =
 ਖੇਲੀ ਖੇਮ ਹੁਪ ਖੇਲ ਖਤ ਗਨ
 ਖੀਨ ਕਰੋ, ਖਿਨ ਖਿਨੋ ਖਸਾਲ
 ਖਬ ਖੰਰ ਜਸ ਭਾਲਸਾ ॥ ਖਲਕ
 ਖਸਾਲੀ ਖਦਾ ਖਿਲਘ
 ਖਤ ਖੋਇ ਖੋਜਯੋ, ਖਲ ਸੋ ਅ
 ਖਲ੍ਹੋ ॥ ਹੈ ਖਿਲਾਰੀ ਖੁਦੀ ਟਾਲਸਾ
 = ਖਤ, ਖਿਨ ਖੇਤ੍ਰਗ ਅਖਿਨ

ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਖੁਲੀ ਬੇਪ
 ਖੋਲੋ ਖੋਭ ਖਰਤ ਨ ਲਾਲਸਾ ॥
 ਖਾਟ ਖਾਲ ਖਾਕ ਖੰਢ ਖੇਦ ਖਸੀ
 ਤੁੱਲ ਤਬਾ, ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਏਕ
 ਜਾਨੈਸੇਈਖਾਲਸਾ ॥ ੭ ॥ ਪੰਜਾਬ
 ਜਹਾਜ ਰੁਤੂ ਲੰਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਕੰ, ਰਚਯੋਗਰੂਸ੍ਰਮੀ ਨੇ ਪੁਰਾਨ
 ਏਦ ਮੰਥ ਕੇ ॥ ਯਾਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਰਾਖੈ ਪਰਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਯਾ ਮੈਂ,
 ਬੁਹਮ ਮੈਂ ਮਗਨ ਜੇ ਬਤੈਸਾ
 ਪ੍ਰਭੂ ਪੰਥ ਕੇ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗ
 ਰਾਜ ਅੰਰ ਫਲ ਕੇਨ ਗਿਨ,

ਸਾਂਤਿ ਜੋ ਮਤਾਂਤ ਮਿਲੈ ਪਹਿ
 ਧਾਰੇ ਸੰਬਕੇ ॥ ਕੰਬ ਕੇ ਉਫੈਯਾ
 ਰਾਹਿਂ ਬੇਦ ਵੇ ਪਫੈਯਾ ਭੈਯਾ,
 ਬਾਰੁਬਾਰ ਜਾਤ ਬਲਿਹਾਰ ਰਾਹਿ
 ਰੰਬ ਕਾਂ ॥੮॥ ਪਾਯੋ ਹੋ ਪਰਮ
 ਪੰਨਪੰਬਜਾਂਪ੍ਰਜਾਗਕੇਵੈ, ਪਰਨ
 ਪਰਾਨਪਾਠਫਲਰਿਦੇਆਯੋ ॥
 ਗਾਯੋ ਹੈ ਸੁ ਤਿਨੈ ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ
 ਕੈ ਲਾਭ ਲੀਨੋ, ਸਗਲੀ ਜੋ
 ਸਿਮ੍ਰਿਲ੍ਲਿਂ ਸੁਨੀਕੇ ਸਾਰ ਭਾਯੋਹੈ ॥
 ਛਾਯਾ ਹੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨ ਰਿਦੈ
 ਤਾਨਿਹਾਲਸਿੰਘ, ਸੁਨਿਕੈ ਅਵਾਜ

ਨਾਟ ਉਰਿ ਜਾਂ ਬਸਾਯੇ ਹੈ ॥
 ਜਾਯੇ ਹੈ ਸਫਲ ਜਗ ਜਨਨੀ
 ਛੇਰ ਨ ਆਯੇ, ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਰੰਥ
 ਜਾਂ ਕੁ ਸੀਸ ਜਾਂ ਝੁਕਾਯੇ ਹੈ ॥
 ਯੱਦਪਿ ਜੇ ਬੇਦ ਅਕਲੇਦ
 ਕੁ ਪ੍ਰਭਾਬੈ ਭੇਟ, ਬਜਾਕਰਨ ਬਧ
 ਬਿਨਾ ਕਹੋ ਕੋ ਬਿਚਾਰੈਗੇ ॥
 ਹੋਹਿੰਗੇ ਪੁਰਾਨੇ ਜੇ ਪੁਰਾਨ ਬਰ
 ਬਧੀਬਿਨਾ, ਸਿਮੁਤੈਂ ਕੀਸਿਂ ਤੀ
 ਮਨੀਖਾ ਕੇਨ ਧਾਰੈਗੇ ॥ ਸੰਤ
 ਖਸੀ ਮਿਗਰਾਜ ਹੋਹਿੰਗੇ ਅਨੰਤ
 ਜੀਵ, ਮੰਟੀਮਤਿਵਾਰੇਪਰਮਪਰ

(੧੧)

ਕਿ ਨਿਹਾਰੈਗੋ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਗਮ ਕੀਨ੍ਹ, ਅਭ
ਕਲ੍ਹ ਆਯੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਹੀ
ਉਧਾਰੈਗੋ ॥ ੧੦ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਜਾਮੀ ਅੰਤੜਾਮੀ ਜੀ ਕੇ
ਅਮੋਲਾ ਹੋਲਾ ਲਿਖਜਤੇ

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਲਾਏ ਹੋ
ਬਡੇਈ ਬਾਂਕੇ ਪ੍ਰਬਹ ਦੀਵਾਨ
ਗੁਰੂ, ਸੰਗਤੇਂ ਕੈ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਬੁਲਾਏ ਹੋ ॥

ਆਈ ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਤੇ ਲਜਾਈ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਭੇਟ, ਗੁਰ ਪਦ ਪਾਸ
 ਧਰ ਸੀਸੇ ਹੋ ਝੁਕਾਏ ਹੋ ॥ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਲੈ ਆਗਜਾ ਪਾਂਚੇ ਸਿੰਘਨ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਾਨਾਂਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਂਚ ਸੇ ਕੇ ਰੀਤਿ ਸੇ ਛਕਾਏ
 ॥ ਪਾਂਚੇ ਮੇਲ ਕੇਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬਿੱਦਜਾ ਯਥਾ ਯੋਗ ਦੀਨੀ,
 ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਚਨ
 ਸਨਾਏ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਕੀਜੈਂਗੇ ਬਿਬਿਧ ਰਾਗ ਰੰਗ
 ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਹਾਸ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ

ਅੰ ਗੁਲਾਲ ਕੀ ਉਡਾਵੈਂਗੇ ॥
 ਰਾਧਕਾਰਮਨਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲਜਾਇ
 ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ, ਰਾਗਨ ਮੈਂ ਸਾਜਨ
 ਮੈਂ ਭੜਾਮਾ ਸੁਨਾਵੈਂਗੇ ॥ ਸੇਵਕ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸਤਨੋਂ ਨੇ ਸੁਨ੍ਝ
 ਆਛੇ, ਮੀਤਨ ਕੀ ਗਾਲ ਪੈ
 ਗੁਲਾਲ ਮੀਤ ਲਾਵੈਂਗੇ ॥ ਸੀ, ਸੀ, ਸੀ
 ਗਰ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਕਹਏ ਸੀ, ਸੀ, ਸੀ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ, ਸੁਨੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਹੀ ਮਰਾਵੈਂਗੇ ॥ ੨ ॥
 ਸਿੰਘਾਵਿਲੇਕਨੀ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਖਾਨੋਂ ਹੈਂ ਜੁ ਭਿੰਨੋਂ ਭਿੰਨ ਸੀਸੀ

ਤਾਂ ਗੁਲਾਬ ਰਾਖੇ, ਆਨੇ ਹੈਂ
 ਅਤਰ ਆਹੇ ਸਥੀ ਜੋ ਪਛਾਨੇ
 ਮੰਬਾਰ ਜੋ ਮੰਬੀਰਨ ਕੇ, ਤਜ
 ਹੀ ਲੈ ਗੁਲਾਲ ਬਿਮੰਤ ਰੀਤਿ
 ਸੋ ਲਗਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਗਾਨੇਹੈਂ ਗਵੱਸ਼ੇ
 ਆਨੇ ਤਾਨਾਰੀਰੀ ਜਾਨੇਸਜਾਨੇ,
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਰਾਖੀ ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ
 ਖਜਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਜਾਨੇ ਹੈਂ ਬਚਨ
 ਸੰਤਜ ਸਿੱਖਨ ਉਚਾਰੇ ਗਰੂ,
 ਹੋਇਗੇ ਜਰੂਰ ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਹੀ
 ਬਖਾਨੇ ਹੈਂ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤਿ॥

ਨੰਚੈਗਾ ਜੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਭਤਨਾ ॥
 ਹੈ ਚੰਚਲ ਜੇ, ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਸਾਬ
 ਮਿਲਜੇ ਲੱਲਪਤਾ ਹੱਚੈਗਾ ॥
 ਉਡੈਗਾ ਅੰਬੀਰ ਆਛੋ ਅਲਤਾ
 ਦੀਵਾਨਪਰ, ਗਹਿਕੈ ਭਿਗੋਵੈਂਗ
 ਨ ਭਾਜ ਕੋਉ ਬੱਚੈਗਾ ॥ ਸੰਤ
 ਖਸੀ ਮਿਗਰਾਜ ਹੋਇਗੇ ਅਨੰਦ
 ਬਡੇ ਦੇਖ ਨਰ ਨਾਰੀਓਂ ਲ
 ਰਿੱਤ ਹੁੰ ਲਲੱਚੈਗਾ ॥ ਬਿਠਾ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕਹਯੋ ਸ੍ਰੀਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ, ਸੁਨੌ ਪੁੜ੍ਹ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਹੇਲਾ ਕਾਲ ਮੰਚੈਗਾ ॥ ੮ =

ਸਿੰਘਾਵਿਲੋਕਨੀ ॥ ਕਬਿਤ ॥

ਚਾਵੈਂਗੇ ਚਤੁਰ ਸੁਰੈਂ ਸਾਜ ਮੇਲ

ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ, ਕੇਸਰੀ ਗੁਲਾਬੀ

ਪਿਰਕਾਹੀਆਂ ਚਲਾਵੈਂਗੇ ॥

ਲਾਵੈਂਗੇ ਗੁਲਾਲ ਮੁਖ ਗਾਲ

ਲਾਲ ਹੈਰਸਾਲ, ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ

ਪੇਖ ਸਭੀ ਹਰਖਾਵੈਂਗੇ ॥

ਖਾਵੈਂਗੇ ਕੜਾਉ ਮੇਵਾ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ

ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ, ਰਿਟੇ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀ

ਧੈ ਪੇਮ ਕੁ ਵਧਾਵੈਂਗੇ ॥ ਧਾਵੈਂ

ਗੇ ਸੁਪਛੇ ਗਹੈਂ ਭਾਜ ਕੁ ਜ

ਰਲਜੋ ਰਹੈਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਧੰ ਕਹਹ

ਹੋਲਾ ਭਾਲ ਹੀ ਮਰਾਵੈਂਗੇ ॥ ੫

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ
ਪਿਆਰੇ ਗੁਨੇ ਵਾਰੇ ਭਾਰੇ ਬਾਂਕੇ
ਸਿੰਘ, ਜਾਂਕੇ ਡੀਲ ਦੇਖਿ ਬਿਜੈ
ਭਮ ਜਾਤ ਭਾਗਯੋਹੈ ॥ ਸੱਤ
ਹੈਂ ਛਥੀਲੇ ਚੀਰ ਏਠੇ ਚਾਰੋਂ
ਓਰ ਧੀਰ, ਕਰੈਂ ਸੇ ਟੀਟਾਹ
ਜਾਂਕੇ ਭਾਲ ਭਾਗ ਜਾਗਯੋਹੈ =
ਸੇ ਵਕ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਮੱਧਯ ਸ੍ਰੀ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਪਾਂਚੇ ਸਿੰਘ ਹੈਂ
ਹਜੂਰ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗਯੋਹੈ ।
ਸੇਭਾ ਕੇ ਸਮਾਜ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸ੍ਰੀ

ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਹੋਲੈ ਕੇ ਪੁਸ਼ਗ ਮ

ਦੀਵਾਨ ਖਬ ਲਾਗਜੇ ਹੈ ॥੬ =

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਖੁਲਜੇ ਏਕ

ਓਰ ਮਹਾਂ ਰਾਜੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਬ ਜੀ

ਹੈ, ਸਿੰਘ ਆਸ ਪਾਸ ਸਜਈ

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸਰਜੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ

ਕੇਵਲ ਹਠੀਲੇ ਜਪੀ ਤਪੀ

ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੁਖ ਦਾਰ ਜਿਨੋਨਾਮ

ਸੁਧਾ ਅਰਥੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ

ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸਬਦ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਪਛ, ਸੁਨਿਕੈ ਸੁਬੱਤ ਹੁਕੇ ਮਨਾਂ

ਲਲੁਚਜੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ

ਪਛਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਿ
 ਕਬਿੱਤ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ
 ਹਜ਼ਾਰ ਹੇਲਾ ਮਚਯੋਹੈ ॥ ੭ ॥
 ਕਬਿੱਤ ॥ ਏਠੇ ਏਕ ਉਰ ਮਹਾਂ
 ਰਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਘ
 ਆਸ ਪਾਸ ਸਜਯੋ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਸੰਚਯੋਹੈ ॥ ਏਕ ਉਰ ਕੇਵਲ
 ਹਠੀਲੇ ਜਪੀ ਤਪੀ ਸਿੰਘ,
 ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਦਾਰ ਜਿਨੋਂ ਨਾਮ
 ਸਾਧਾ ਅੰਚਯੋਹੈ ॥ ਏਕ ਉਰ
 ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸਬਦ ਰਹੋਹੈ
 ਪਛ, ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ

ਮਨੁਆ ਲਲਚੋਘੋ ਹੈ ॥ ਏਕ
 ਪਿਰ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਪਫਤ ਕਵੀਸ਼ਰ
 ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰ ਐਸੇ ਹੇਲਾ
 ਤ ਮੱਚੋ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਕਬਿਤ
 ਰਾਰੋਂ ਕੰਦ ਆਵੈਂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀਹਜੂਰਤੇਰੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀ
 ਫਤੇ ਬੇਲੋਂ ਸੁਭ ਬੇਲਾ ਹੈ ॥ ਪਰਮ
 ਪਸਿੱਧ ਪਾਰਬੁਹਮ ਗੁਰੂ ਪੂਰਨ
 ਹੈ, ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੈਕੇ ਦ੍ਰਾਰ ਮੁਕਤ
 ਰੇ ਖੇਲਾ ਹੈ ॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ
 ਆਏ ਸੇਵਕ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਰਾਵਰੇ ਸੁਜਸ ਅਤ ਅਗਮ

ਅਤੇਲਾ ਹੈ ॥ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇਕੇ
 ਉਚਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਾਪਨ
 ਹੈਲਾ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਕਬਿਤ =
 ਰਤਰਾਸੀਲੱਖਜ ਸੁ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵ
 ਜਾਚਕ ਹੈਂ, ਦਾਤਾ ਤੂਹੀ ਦਯਾਲ
 ਟੀਨੇ ਜਨਮ ਅਮੇਲਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ
 ਅੰਬੀਰ ਕੇ ਕੁਲਾਹਲ ਹੈ ਤੇਰੇ
 ਅੰਰ, ਕੇਸਰ ਕੇ ਮੇਲਕੈ ਗੁਲਾਬ
 ਸੰਗ ਘੋਲਾ ਹੈ ॥ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰ
 ਕਰ ਜੇਰਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਤਾਰਜੇ ਜੀ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਪੰਜ

ਭੈ ਨਿਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਰਸਨਾ
 ਹਿਲਾਇ ਵੈ ਉਰਾਰੋ ਤਮ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਤੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥
 ੧੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਮਾਰਯੋ ਆਨ
 ਹੋਲਾ ਜੋ ਅਤੇਲਾ ਬਿਅੰਤ ਰੰਚ
 ਘੋਲਾ, ਬੋਲੈਂ ਸਿੰਘ ਏਲਾ ਭਲ
 ਕਾਨਨ ਮੈਂ ਵੈ ਰਹਯੋ ॥ ਕੇਸਰ
 ਗੁਲਾਬ ਪਿਰਕਾਰੈਂ ਧਾਰੈਂ ਪਰੈਂ
 ਮੁਖ, ਫੇਰਤਨ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜਸ
 ਬੀਜ ਬੈ ਰਹਯੋ ॥ ਨਿਰਖ
 ਨਿਰਖ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਰੀਝੈ

ਪ੍ਰਭੂ, ਲਾਲ ਜੋ ਗੁਲਾਲ ਮਿਲੇ
 ਕੇ ਸਰਸੇ ਰੈਂ ਰਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿਦ
 ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਆਸ
 ਪਾਸ, ਇਤਉਤ ਜਿਤ ਕਿਤ ਹੇਲਾ
 ਹੇਲਾ ਹੈ ਰਹੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀਨੀ ਕਿਪਾ ਅਤਿ
 ਸ, ਤੁਮ ਮਾਨਸ ਕੇ ਤਨੁ ਦੀਨੁ
 ਅਮੇਲਾ ॥ ਜੋੜੀ ਸਿਰੰਦੇ ਅੰ ਸਾਜ
 ਅਨੇਕ ਲੈ, ਰਾਗੀ ਬਜਾਵਤਨਾਮ
 ਰੈ ਬੇਲਾ ॥ ਸ੍ਰਦਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ
 ਰਾਜਦਿਵਾਨਮੈਂ, ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਲ ਨ
 ਕੇ ਭਰੁ ਝੇਲਾ ॥ ਖੇਲਤ ਫਾਗ ਕਹੈਂ

ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਕੇ ਹੋਲਾ ॥੧੨॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਕਲਿਯੁਗ ਮੈਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੀਧਾਦਿਕ
 ਹੋਲਾਵੈਂ ਬਾਨ, ਆਨ ਨਾ ਉਪਾਦਿ
 ਨਾਮ ਚਰਮ ਕੇ ਓਲਾ ਹੈ ॥ ਲੀਨ
 ਜਿਨ ਨਾਹਿ ਤਾਹਿ ਅੰਤਕ ਜ
 ਪਟਕਾਵੈਂ, ਬੁਰੋ ਸੋ ਬਦਨ ਹੋਤ
 ਕਾਹੋ ਜਿਮ ਕੋਲਾ ਹੈ ॥ ਉੱਜਲ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗ
 ਕਰੈ, ਏਹਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ਯਾਮੈ
 ਕਰੈ, ਨ ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਨਾਮ ਧਨ
 ਪੁਜ ਪਾਪਨ ਕੇ ਕਰੈ ਰਦੈ,

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ
 ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਨਸ
 ਜਨਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਆਵਤ
 ਪ੍ਰਾਕ ਪੰਨ ਜਿਨ ਕੇ ਲਿਲਾਟ
 ਲਿਖਜੋਲੋਖਜੋਹੈ ॥ ਕੇਸਰਗੁਲਾਬ
 ਸੰਗੁਲਾਲ ਬਿਅੰਤ ਰੰਗ ਰਾਗ,
 ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਬਾਬ
 ਪੇਖਯੋਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ
 ਦੀਨੋਂ ਦਾਨ ਅੰਪ੍ਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਜਸੁ ਸਾਰੇ ਬਿਦਤ ਬਿਸੇਖਯੋ
 ਹੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਧੰਨ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਧੰਨ, ਸੋਈ ਨਹ

ਧੰਨ ਜਿਨਿ ਹੋਲਾ ਆਇ ਦੇਖਜੋ
 ॥ ੧੪ ॥ ਅਥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ
 ਹੋਲਾ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਾਰੋਂ
 ਛਿਰ ਚਾਰੋਂ ਬਨਵਾਏ ਹੋਜ ਬਡੇ
 ਬਡੇ, ਰੰਗ ਸੰ ਭਰਾਏ ਮਧ
 ਪੰਚਮ ਕਰਾਯੋ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੇ ਭਰ-
 ਵਾਯੋ ਰੰਗ ਕੇਸਰਿ ਗੁਲਾਬਸੰਗ,
 ਬੈਠੋ ਤਤ ਸੰਦਰ ਟੀਟਾਰ ਛਬਿ
 ਢਾਯੋ ਹੈ ॥ ਸੰ ਸੰ ਸਿੰਘ ਏਕ ਏਕ
 ਹੋਜ ਪੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਖੇਲ ਕ
 ਸਮਾਜ ਜੋ ਜੋ ਚਾਹੀਏ ਦਿਵਾਯੋ
 ॥ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਹੁਕਮ ਤਬੈ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਹੇਲਾ ਖੇਲ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮਰਾਯੋ ਹੈ ॥
 ॥੧੫॥ ਕਬਿੰਤਾ॥ ਏਕ ਵਰਤਾਵੈ
 ਗਾਵੈ ਏਕ ਲੈ ਲੈ ਆਵੈ
 ਸਿੰਘ, ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਦੇਖੀਐ ਗੁਲਾਲ
 ਪੰਜ ਝੇਲਾ ਹੈ॥ ਮਿਲਕੈ ਉਡਾਵੈ
 ਹਰਖਾਵੈਂ ਬਡੀ ਛਬਿ ਪਾਵੈ
 ਧਯਾਵੈ, ਸੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਨਾਮ ਜੇ ਅਮੇਲਾ ਹੈ॥ ਸੰਤਖਸ਼ੀ
 ਮਿਗਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਵਿਲੋਕ
 ਰੀਝੈ, ਏਕਛਿਰਕਾਵਤ ਗੁਲਾਬ
 ਜੇ ਅਤੇਲਾ ਹੈ॥ ਛੋਰੈਂ ਏਕਤਾਕ

ਤਾਰ ਕੰਮਕੰਮੁ ਖਬ ਲਾਗੁ,
 ਏਕ ਕਹੈਂ ਬੋਲੁ ਆਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥

= ਬਚਿਤ = ਲਿਆਵੇਂ
 ਏਕ ਬਾਂਕੇ ਸਿੰਘ ਕੇਸਹ
 ਗੁਲਾਬ ਘਲਿਓ, ਕੇਸ ਰੰਗ
 ਸੰਗ ਹੀ ਗੁਲਾਲ ਜੋ ਅਤਲਾ ਹੈ
 = ਭੜਾਅ ਕਹਿਤ ਏਕ ਲੜਾਅ
 ਪਰਤ ਏਕ, ਦੱਠ ਕੇ ਹਸਾਵੇਂ
 ਏਕ ਆਨੰਦ ਅਮੇਲਾ ਹੈ ॥ ਭਰ
 ਪਿਰਕਾਰੀਆਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਛੀਠੇਂ ਏਕ, ਭੀਜੇਂ ਨਹਿ ਖੀਝੇਂ

ਸਾਟੇ ਲੇਤੇ ਝਕੜੇਲਾ ॥ ਹੈ ॥
 ਰਸਨਾ ਹੈ ਏਕ ਤਹਾਂ ਕੱਤਕ ਹੈ ॥
 ਭਏ ਬਿਅੰਤ, ਏਕ ਕਹੈਂ ਖਾਲਸਾ
 ਜੀ ਹੋਲਾ ਹੋਲਾ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥

ਕਬਿਤ ॥ ਕੀਨੇ ਪੰਨ ਪਾਣੇ
 ਮਿਲਯੋ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨੀਕੇ,
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਬੈ ਕੇ ਇਹੀ
 ਵੇਲਜੈ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਕੱਤਕ ਅਨੰਤ ਕੀਨੇ, ਕੇਸੇ
 ਗੁਲਾਬ ਲੈ ਗੁਲਾਲ ਖਬਠੇਲਜੈ
 ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ
 ਹਿਰਦੇ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਭਰੇ, ਸੁਨੇ

ਰਾਗ ਤਾਨ ਦੈ ਹੈ ਦਾਨ ਜਸ
 ਲੇਲਯੋ ਹੈ ਬੇਲਯੋ ਹੈ ਨ
 ਖੱਲੈਗੇ ਜਹਾਨਬੀਰ ਅੰਰ ਕੇਉ,
 ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਹੇਲਾ ਗੁਰ
 ਖੱਲਯੋ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿਤ =
 ਆਵੈ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਜ਼ਰ
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਬੇਲੈ, ਚਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫੁੜੈ ਅਨੰਦ ਬੇਲੈ ਕਾ =
 ਆਗਜਾ ਪਾਇ ਚਾਰੋਂ ਚਪ
 ਛਿਰਕੋਂ ਗੁਲਾਬ ਪਾਛੇ, ਲਾਲ
 ਹੰਗ ਫੈਲਤ ਗੁਲਾਲ ਜੋ ਅਤੇਲ
 ਯਾ = ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ

ਰਾਗੀ ਬਿਅੰਤ ਰਾਗ ਕਰੈਂ, ਸਭੀ
 ਮਸਕਜਾਵੈਂ ਰਾਗ ਸਨ੍ਹਿੰ ਕਾਨੁ
 ਛੁਲੇ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਦੀਵਾਨੁ
 ਦੀਟਾਰ ਤਾਂਕੇ ਧੰਨ ਭਾਗ,
 ਹੇਤ ਹੈ ਹਜ਼ੁਰ ਮੈਂ ਹੁਲਾਸ ਬਗ
 ਹੁਲੇ ਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬਿਤ =
 ਦਵਾਪਰ ਕੇ ਅੰਤੇ ਤਿਨੈਂ ਇਨੈਂ
 ਕਲਜੁਗੇ ਆਦਿ, ਤਾਕੀ ਗਿਰਾ
 ਝੀਨੀ ਇਨੈਂ ਸਿੰਘ ਬੋਲ ਬੋਲ
 ਹੈ ॥ ਰਾਗ ਤਾਂ ਗਵੱਯਨਕੇ ਇਨੈਂ
 ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਨ ਹੈ, ਤਿਨਲੀ
 ਗੁਲਾਲੀ ਯਾ ਗੁਲਾਲ ਲਜ

ਅਤੇਲਾ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ
 ਜੁਗਲ ਰਤਜੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਘੋਰਓਤਿਨਰੰਗਾਇਨਕਈ ਰੰਗ
 ਘੋਲਾਹੈ॥ ਕਾਨੂਜ ਮਚਾਈ ਹੋਰੀ
 ਬ੍ਰਿਜੇ ਤਜੋਂ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮੈਂ ਮਚਾਇਓ ਖੁਖ
 ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਤਿਨੈਂ ਨਾਰਿ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਸੋਂ ਇਨੈਂ
 ਸਿੰਘ ਨੇਮੀਆਂ ਸੋਂ, ਤਿਨੈਂ ਰਤਿ
 ਦਾਨ ਇਨੈਂ ਬੁਧਿ ਦਾਨ ਠੇਲਜੋ
 ਹੈ ॥ ਤਿਨੈਂ ਓਥ ਸੁਧਾ ਆਪ
 ਛਕਕੈ ਛਕਾਯੇ ਇਨੈਂ, ਗਜਾਨ-

ਮਿਤ ਛਕਰੈ ਛਕਾਇਓ ਮੇਦ
 ਲੇਲਯੋ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਧੁਨੈ ਕੀਨ
 ਤਿਨੈਂ ਸੰਤ ਕਵਿ ਸੰਖ ਧੁਨੈ,
 ਡਾਰਿਓ ਤਿਨੈਂ ਰੰਗ ਇਨੈਂ ਕਈ
 ਰੰਗ ਹੇਲਯੋ ਹੈ ॥ ਕਾਨ੍ਹਬੋਲੀ
 ਹੇਲੀ ਇਨ ਹੋਲੇ ਕੇ ਉਰਾਰ
 ਕੀਓ, ਅੰਸੀ ਰੀਤਿ ਹੋਲਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਬਿਦ ਸਿੰਘ ਖੇਲਯੋਹੈ ॥੨੯॥

ਕਬਿਤ ॥ ਲੀਨੈ ਹੈ ਸਕਲ
 ਪ੍ਰਥਮੀ ਦਾਨ ਕੇ ਜੋ ਪੰਨ ਤਿਨੈਂ,
 ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਹੁਕੈ ਪਾਪਨ ਵਿ
 ਛੀਨੈ ਹੈ ॥ ਤੀਰਬ ਅਖਲ ਕੀਨੈ

ਧਾਰ ਬੁਤ ਸਭੀ ਲੀਨੇ, ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਰੈਹਾਗਾਦਿਕ ਪ੍ਰਮ ਜਲ
 ਮੀਨੋਂ ਹੈ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਸੋਗ
 ਤਪ ਯਗ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਤਿਨੈਂ,
 ਆਨ ਕਛੂ ਜਾਨਬੁਨ
 ਰਹਿਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨੋਂ ਹੈ॥ =
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਦਾਰਾ ਜਾਇਕੈ
 ਅਨੰਦਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੋਲੇ
 ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਜਿਨੈਂ ਕੀਨੋਂ ਹੈ॥ =
 ੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਏਕ ਕਹੈਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਅਨੰਤ ਰੂਪ,
 ਏਕ ਕਹੈਂ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੈਂ ਨਭੁਦ

ਟਲਾ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹੋਂ ਦਾਤੇ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਕੇ, ਏਕ
 ਕਹੈਂ ਦੁਰ ਕਹੈਂ ਕਾਮਨਾ
 ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮਿਗ ਰਾਜ ਏਕ ਵਹੁਹੈ
 ਦੀਨ ਟਜਾਲੁੰ, ਏਕ ਕਹੈਂ
 ਗਜਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤ ਜੋ ਅਮੋਲਾ
 ॥ ਉਚਨ ਤੇ ਚੁਚੇ ਇਨ ਜੈਸੇ
 ਇਹੀ ਏਕ ਕਹੈਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਧੰਨ ਤੇਰੋਹੇਲਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਕਬਿੰਤ ॥ ਐਸੀ
 ਹੇਹ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰ ਐਹੈ ਨਾ ਸਮੇ

ਬਹੋਰ, ਜਾਨੇ ਆਯੁ ਰਹੀ ਸੁਰ
 ਕਾਲ ਕੰ ਚਿਤਾਰੋ ਉਰ ॥ ਕਹੋ
 ਮਾਨ ਲੈਵੇ ਮੁਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇਵ
 ਹੁਰ, ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰੁ ਜਗ
 ਸਿੰਧ ਧੇਨ ਖੁਰ ॥ ਜਾਵੈਂਗੇ ਜ
 ਦੱਤ ਦੁਰ ਬੈਠੋਗੇ ਨ ਕਬੀ ਝੁਰ,
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਹੈ ਅਫ਼ਰ ਨਾਸੋਗੇ
 ਜਾਨੀਨੇ ਜਰ = ਕੈਤੇ ਧਜਾਨ
 ਪਰੋ ਗੁਰ ਲਾਠੋ ਹੈ ਅਨੰਦ ਪੁਰ,
 ਕਹੋ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਧੰਨ ਹੈ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਭਾਖੇ ਪੰਥ ਅੰਰ ਨ

ਪਾਉ ਕੋਊ, ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੇ ਮੇਲ-
 ਬੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਵਿਚੇਲਾ ਹੈ ॥
 ਹਾਡ ਰਾਮ ਬੈਲੇ ਮਹਾਂ ਮੈਲੇ ਨਾ-
 ਭਰੋਸੇ ਕਛੂ, ਫਟੇ ਰੋਗ ਕਾਂਟੇ ਸ
 ਸਰੀਰ ਜਾਨ ਚੋਲਾ ਹੈ ॥ ਏਥੇ
 ਹੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਮਨੁ ਖਮਾਰੇ ਲਗਜ
 ਮਾਯਾ ਕੇ ਜੁ ਝੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰਾਮੀ ਧਰ
 ਨਕੜਦਾਦ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ,
 ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਆਜ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥
 ੨੫ ॥ ਸਿੰਘਾਵਿਲੇਕਨੀ ॥

ਕਬਿਤ ॥ ਲਾਲ ਕੀ ਲਲਿਤ
 ਲੀਲਾ ਗਵਤ ਗਵੋਯਾ ਗੁਨੀ,
 ਸ੍ਰਵਨ ਦਰਸ ਹੈ ਜੁ ਮੁਰਤਿ
 ਅਕਾਲ ਕੀ ॥ ਕਾਲ ਕੀ ਠ
 ਰਲੈ ਕਛੁ ਅੰਮ੍ਰਤ ਭਜਨ ਭਾਵ,
 ਮਹਿਮਾਨ ਕਹੀ ਜਾਇਸੁਧਾਸਰ
 ਤਾਲ ਕੀ ॥ ਤਾਲ ਕੀ ਤ੍ਰਿਦਸ
 ਧਨਿ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਮੈਂ
 ਅਤਿ ਦੀਨ ਤੁਮੈ ਦੀਨੋਂ ਕੀ
 ਸੰਭਾਲ ਕੀ ॥ ਭਾਲ ਕੀ ਜਾ ਰੇਖ
 ਸੋਈ ਦੇਖੇ ਸਡਾ ਰੇਖ ਜੀ ਪੈ,
 ਫਾਜਿਤ ਫ਼ਬੀਲੀ ਛੈਲ ਫ਼ਬਿ ਹੈ

ਗੁਲਾਲ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਗਾਵੈਂ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਬਡਗਾਗੀ
 ਸਭਾ ਸੇਡ ਰਹੀ, ਸੁਨ ਸੁਨ ਕਾਨ
 ਜੁ ਕੀ ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ ਚੇਲਤੇ ॥
 ਛਿਰਕੈਂ ਗੁਲਾਬ ਕਈ ਹੈਂਕਤ
 ਗੁਲਾਲਲਾਲਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤ ਰਾਤੇਕ-
 ਏਕੁਮਕੁਮੇ ਚੇਲਤੇ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਬਾਣਤ ਅਤਰਸਿੰਘ,
 ਹਸਿ ਕੈ ਹਸਾਵੈਂ ਅੰ ਬਿਲਾਸ
 ਬਾਨੀ ਮੇਲਤੇ ॥ ਨਿਮਲੇ ਨਿਹੰਗ
 ਗੇਹੀ ਮੱਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿਦ ਸਿੰਘ,
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰ ਐਸੇ ਹੋਲਾ

ਸਿੰਘ ਖੇਲਤੇ ॥ ੨੭ ॥

---o---

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਇਂਦਿ ਸਿੰਘ
ਸਾਮੀ ਕੀ ਸੰਪਤਾ ਸੇਵਕ ਨਿਰ
ਮਲਜ਼ੋਂ ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਮੁਖੀ
ਹੋਰੀ ਲਿਖਨਤੇ ॥

ਹੋਰੀ ਆਗਮ ਕੇ ॥ ਕਬਿਤ ॥
ਧਧੀ ਹੈ ਸੁ ਰਾਧੇ ਜੋ ਸਿੰਗਾਰੀ
(ਦਸ਼ਾ) ਸਤ੍ਤਨਸੋਂ ਪ੍ਰਮਕੇ ਪ੍ਰਸਗਨ
(ਕ) ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੋਰੈਗੀ ॥ ਸੰਤੋਂ
ਹਜ਼ੋ ਬਿਤੀਆਂਸੁ ਆਗਜਾਕਾਰੀ
ਸਖੀਆਹੈਂ, ਸਖਾਲੈ ਸੰਪੰਦ ਕਾਨ੍ਹ

ਰੇਤਨ ਸੋਂ ਟੁੱਹੈਗੀ ॥ ਸੰਤ
 ਕਵਿ ਸੁਗੁਨ ਗੁਲਾਲ ਰਿਦੇ
 ਰਹੈ ਭਰੈਂ, ਅਹੰ ਬਹਮ ਸ਼ਿਚ
 ਕਰ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਅੱਚੈਗੀ ॥ ਸੰਤਨ
 ਰਿਦੇ ਆਸੀ ਹੋਰੀ ਸਦਾ ਮਰੀ
 ਰਹੈ, ਦੁਣੀ ਚੌਣੀਹੋਇਕੈਦਸੰਣੀ
 ਕਾਲ ਮੱਛੈਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਬਿੰਦਾਬਨ ਦੇਹ ਏਹ ਮਾਨੁਖ
 ਸਰੀਰ ਜਾਨ, ਰੇਤਨ ਹੈ ਕਾਨ
 ਬਿਧਿ ਰਾਖੇ ਤਾਂ ਰਚੀ ਰਹੈ =
 ਸਿਮਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ
 ਏਧਉਂਢੇ ਚੀਰ, ਜਾਗ੍ਰਤ ਹੈ ਫਾਗ

ਜਰੀ ਹਿਤ ਸੋਂ ਗਰੀ ਰਹੈ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਕਬਾ ਸੋ ਗੁਲਾਲ

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਸੂਤ ਮਠੋਂ

ਰਲੋਂ ਘਾਂਕੇ ਨਾ ਬਚੀ ਰਹੈ ॥

ਮਰਸ ਰੰਗ ਸੰਗ ਭੀਜਨੋ

ਬਡੀ ਅੰਸੀ, ਦਾਦਸ ਹੀ ਮਾਸ

ਰੀ ਸੰਤੁਂ ਕੇ ਮਰੀ ਰਹੈ ॥੨॥

ਕਬਿਤ = ਏਕ ਏਕ ਇਤ

ਉਤ ਪ੍ਰਕਾ ਆਛੇ ਰਾਗ ਗਾਵੋਂ,

ਰੇਸਰ ਗੁਲਾਬ ਧਯਾਨ ਜਸੁਧੀ

ਬਚੀ ਰਹੈ ॥ ਕੰਚਨੀ ਚਤੁਰ

ਬਧਿ ਚਰਚਾ ਕੇ ਨਾਚ ਕਰੈ,

ਜਾਕੀ ਰਤਰਾਈ ਦੇਖਿ ਰੱਕ੍ਰਤ
 ਸਚੀ ਰਹੈ ॥ ਗਜਾਨ ਕੋ ਗੁਲਾਲ
 ਉਡੈਲਾਲ ਭਜੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਨਾਮ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਆਠੋ ਜਾਮ ਹੀ
 ਅਚੀ ਰਹੈ ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਲਾਹ
 ਉਤਸਾਹ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਰਹੈ, ਸੰਤਨ
 ਕੀ ਐਸੀ ਹੋਰੀ ਸਦਾਹੀ ਮਰੀ
 ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਪ੍ਰਣਵ
 ਧੁਨੀਕੇਛਕੈਂ ਮਦਰਾਮਹਾਨਤੁਗ,
 ਮਨ ਮੁਖ ਬੈਰੀ ਇੰਦ ਛਾਤੀ ਤਾਂ
 ਤਰੀਰਹੈ॥ ਬਾਰ ਬਧੁ ਬਧਿ ਬਾਂਕੇ
 ਬੈਨਨ ਕੋ ਨਾਰ ਕਰੈਂ, ਨਿਜ ਰੂਪ

ਮੇਖ ਨਾਰੀ ਸੁਕੀਆ ਰਚੀਰਹੈ ॥
 ਮੇਦਦ ਮਹਾਂਨ ਮਹਾਂ ਵਾਕਕੇ ਮਹਾਂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸੰਤ ਖੁਸੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ
 ਬੀੜਾ ਨਾ ਬਚੀ ਰਹੈ ॥ ਛਿਰਕ
 ਗੁਲਾਬ ਗੁਨ ਗਜਾਨ ਕੇ ਤੁਲਾਲ
 ਡਾਲੈਂ, ਸੰਤਨਕੇਹੋਰੀਤੀਨੋਕਾਲ-
 ਯੰ ਮਰੀ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕਬਿਤ
 ਫੇਲਜੋ ਏਕ ਚਿਟਘਨ ਆਤਮਾ
 ਬਸੰਤ ਫੇਲਜੋ, ਤਾਪਤ ਤਿਤਿਖਜਾ
 ਤਪੁਰੀਖਮਤਚੀ ਰਹੈ ॥ ਬਰਸਤ
 ਰਸ ਬੈਨ ਘਨ ਜਜੋ ਸੁਪਾਵਸ ਹੈ,
 ਉਰ ਸਰ ਸੂਫ਼ ਕਿਤਿ ਸਰਦ

ਰਚੀ ਰਹੈ ॥ ਹਿਦੇ ਸ਼ਾਂਤਿ ਹਿਮ
 ਰਿਤ ਨਿਰਖੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਨਾਸੀ ਦਿਸ ਸਿਸਿਰਾਂਤ ਦਿਸਿ
 ਹੁ ਸਚੀ ਰਹੈ ॥ ਧਜਾਨਕੇ ਗੁਲਾਬ
 ਪਾਛੇ ਠੋਂਕਤ ਗੁਲਾਲ ਗਜਾਨ,
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਖਵੋਂ ਰਿਤ ਮੈਂ
 ਮਚੀ ਰਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਢਾਗੁਨੇ ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਹਰਖ
 ਹੁਲਾਸ ਭਯੇ, ਗਜੇ ਜੜਤਾ ਕੇ
 ਜਾਡਾ ਸੇਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ॥ ਮਲੇ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪ ਕੇਸੇ ਸਲਿਲੈ ਬਿਬੇਕ
 ਬੀਰ, ਨਿਪਜਜਾਅਨੁਪਰੰਗ ਕ੍ਰਾਂਤੀ

ਬਛੀ ਮਨਕੀ॥ ਪਾਇ ਪਿਰਕਾਰੀ
 ਖਰੀ ਮੈਂ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਕਿਉਂ ਕਿਉਂ ਰਾਰੋਂ ਵਰਨੋਂ ਪੈ ਸੇਭਾ
 ਗਜਾਨ ਗਨਕੀ ॥ ਨਿਜਾਨੰਦ
 ਦੈਨੀ ਚਿਤਗੈਨੀ ਤੀਨੋਂ ਕਾਲੋਂ
 ਬੀਚ, ਮਰੀ ਹੀ ਰਹਿਤ ਅੰਸੀ
 ਹੋਤੀ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ॥ ੯ ॥

ਬਬਿਤ ॥ ਪੈਮ ਰਿਦੇ
 ਪ੍ਰਭਜੀਕੇ ਗਾਢ੍ਹੇ ਅਨੁਪ ਹੁਗ,
 ਅਗਰ ਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧੈਂ ਜੋ ਰੰਗੀਲੋ
 ਕਰੋਂ ਪ੍ਰਨਕਾ ॥ ਸਾਹੇ ਮਦ ਪਾਨ
 ਕੀਠੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਬੀਚ ਝਲੈਂ

ਫੈਂਕੀ ਲੋਕਲਾਜ ਧਯਾਨ ਰਾਖਯ
 ਨਾਹਿ ਤਨਕਾ ॥ ਗਾਵਤ ਹੈ
 ਬਿਅੰਤ ਖਿਆਲ ਪ੍ਰਭਕੇਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਮਨ ਕੇ ਮਹਾਂਉਦਾਰਜਾਨੈ
 ਮੇਰੁ ਕਨਕਾ ॥ ਪਰਮ ਹੁਲਾਸ
 ਨੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਓ ਤਹਾਂ ਦੇਖ,
 ਮਚਿਓ ਰਹੈ ਐਸੇ ਸਦਾ ਹੋਲਾ
 ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ॥ ੭॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਆਈ ਜਾਨ ਫਾਗਨੇ ਬਹਾਰ
 ਕਾਸਾਂ ਮਾਨੁਖ ਕੀ, ਖਜਾਲ
 ਨਿਜਾਨੰਦੀਨੰਦਨੰਦਨਕੇ ਗਾਵਤੇ
 ॥ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਸੁਰੰਗਬੇਕ ਰਾਹਤੇ

ਹੁਣੁ ਰੰਗ, ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਬੇਗ ਹੁਣੁ
 ਇਤ ਉਤਿ ਹਾਵਤੇ ॥ ਕਰਮ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ਜੋ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਬੈਧ ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਚੀਤ
 ਗਾਲੁ ਪੈ ਲਗਾਵਤੇ ॥ ਸਭ ਹਾਲ
 ਹੈਂ ਭਾਵਤੇ ਅਨੰਦ ਉਪਜਾਵਤੇ
 ਹੈਂ, ਸੰਤ ਜਨ ਮੈਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਰੀ
 ਹੈਂ ਮਰਾਵਤੇ ॥ ੮ ॥ ਕਬਿਤ
 ਸਾਜੇ ਤੱਤ ਯਾਕੇ ਜੇ ਸੁਰੰਗ ਤਮ
 ਰੰਗ ਜਾਨੁ, ਸਖਾ ਜੇ ਅਗਜਾਨੀ
 ਜਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਰਜੇ ਤਮੇ ਸਤੇ ਤੀਨੇ ਖੰਜਰੀ

ਮਜ਼ੀਰ ਬੁਂਝ, ਬਾਸੋਂ ਤਾਰ ਤੁਧੋ
 ਦਸ ਸਪੰਦ ਚਿਤ ਕੋਰੀ ਹੈ॥
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਰਾਧਾ ਬੁਧਿ ਸੰਗ
 ਸਖੀ ਇੰਦੀਆਂ ਹੋਏ, ਵਿਖੇ ਰੰਗ
 ਬੁਟ੍ਠੇ ਜੋ ਮਹਾਨ ਰੂਪ ਗੋਰੀ
 ਥੈ॥ ਥੇਲੈਂ ਸਭ ਚਿਰੀ ਮਜ਼ਿ
 ਮੇਰੀ ਨਹਿ ਅੰਤ ਪਾਵੈ, ਅੰਸੇ
 ਕਾਨੁ ਰੇਤਨ ਮਰਾਈ ਬੁਬ ਹੋਰੀ
 ਹੈ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਸਾਖੀ ਕਾਨੁ
 ਰਾਧਾ ਬੁਧਿ ਦੇਵ ਗੋਪ ਬਿਤੀ
 ਸਖੀ, ਵਿਖੇ ਰੰਗ ਹਾਸਜ ਕੇਸਰ
 ਜੋਂ ਦੂਰ ਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ

ਕੇਗੁਲਾਲ ਲਲਸੈਲਿਤ ਬਿਸਾਲ
 ਲਾਲ, ਲਖਿ ਲਖਿ ਜਾਕੇ ਲੋਭ
 ਲੋਭੈ ਲਾਜ ਖੈ ਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਪਿਚਕਾਰੀ ਰੰਗ ਅਜਪਾਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਛਿਨ ਛਿਨੇ ਛੂਟੈ ਛਿ
 ਛੈਲ ਛਾਈ ਛੈਲੈ ਰਹੀ ॥ ਸੁਰਨਰ
 ਤਾਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਤ ਜਾਕੇ ਰਿਦੇ,
 ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ ਐਸੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ਰਹੀ ॥੧੦॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮਕੀਸ਼ਰ ਬਦਿਨ
 ਰੈਨ ਛਕੈ, ਮਹਾਵਾਕ ਨੁਕਲ
 ਹਲਸ ਧਾਰ ਹੈ ਰਹੀ ॥ ਸੁਨੈ

ਰਾਗ ਰੰਗ ਛਬਿ ਅਰਥ ਗੁਲਾਲ
 ਪਰੈਂ, ਕੇਤਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਬਹਮ
 ਨੰਦ ਬੀਰ ਮੈਂ ਰਹੀ ॥ ਕਿਉਂ ਚਿਤ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਉਭੈ ਓਰ ਮੰਜ
 ਲੇਤ, ਏਤ ਦਾਨ ਸਿੱਖਜਾ ਸੋਭਾ
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਛੈ ਰਹੀ ॥ ਰਿਦੇ ਸੇਕ
 ਪੈ ਰਹੀ ਸੁ ਲੋਕ ਲਾਜਬੈ ਰਹੀ,
 ਤਜ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਮੈਂ ਸਦਾ ਐਸੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ਰਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਅਹੰ ਏਵ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਰੋ
 ਸ ਬਾਸੁਦੇਵ, ਆਗਮ ਸਿੰਗਾਰ
 ਸੋਛ ਬੁਧਿ ਰਾਧੇ ਗੋਰੀ ਹੈ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੇ ਗੁਲਾਲ ਮੂਠੋਂ ਚਲੈਂ
 ਉਤ੍ਤ ਉਟਰੋਕੈਂ, ਤਰਕ ਕੀ ਛੁਟੈਂ
 ਪਿਰਕਾਰੀ ਰੰਗਘੋਰੀਹੈ॥ ਡੱਫਨ
 ਕੀ ਛੈਂ ਛੈਂ ਮਹਾਵਾਕ ਹੈ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਛੈਂਕਜੋ ਭੇਦ ਭਾਵ ਹਿਲਿ
 ਮਿਲੀ ਬਰ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮ ਕੇ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਅਨੰਦ
 ਬੰਤ, ਖੇਲੀ ਜਾਤਿ ਐਸੀ ਸਦਾ
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਕੀ
 ਗੁਣਾਫਜ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾਵੰਤਿ, ਨੀਕੀ
 ਹਯਾ ਪਛਾਨੋ ਬੁਧਿ ਰਾਧਕੇ

ਕਿਸੇ ਰੀ ਹੈ ॥ ਬਿਤੀ ਗਠ ਸਖੀ
 ਲਖੀਦਾਸੀ ਜਾਂ ਬਿਲਾਸੀ ਸਾਬ,
 ਰਿਦ ਬਿਜ਼ਰੰਦ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋ
 ਰਕੇ ਰੀ ਹੈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਗੁਲਾਲ
 ਰੰਗ ਪ੍ਰਮਣੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪੰਜ, ਸੰਤ
 ਕਵਿਭਗਤ ਅਭੋਟੀ ਮਲੀਜ਼ੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਰਹੀ ਨਾ ਨਿਹੋਰੀ ਝੁਕ-
 ਝੋਰੀ ਟੈਤ ਹੋਰੀ ਜਿਨੈਂ, ਸੰਤਨ
 ਕੇ ਹਿਰਿ ਸਦਾ ਐਸੀ ਹੋਤ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਚੇਤਨ ਪਛਾਨ
 ਕਾਨੂ ਸੁਭ ਜੇ ਸਪੰਤ ਸਖਾ, ਬਿ
 ਬਰ ਰਾਧਾ ਬਨੁ ਬਿਤੀ ਸਖੀ

ਕੇਲ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਗੁਲਾਲ
 ਤ੍ਰਿਯਾਲਾਲ ਪੀਤਹਰਜੇ ਧਰਜੇ,
 ਰਮਕੁਮੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਆਪਸ
 ਮੈ ਪੇਲ ਹੈ ॥ ਪਾਨ ਪਿਰਕਾਰੀ
 ਪੰਜ ਚਲਤਿ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਰਟਾਨ ਇਤੈ ਕਰਮੈਦੈ ਪੁਸਪਰ
 ਮੇਲ ਹੈ ॥ ਗਜਾਨ ਗੁਢ ਗਰਦ
 ਗਰਦ ਗਿਰਾ ਭਾਰੀ ਭੀਜਨੈ ਹੈ,
 ਹਿਤੈ ਮੈਂ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅੰਸੀ
 ਹੋਰੀ ਖੇਲ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਬੀਤਰਲੀਸਿਸਰ ਜੋਦੇਹਏਹ
 ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਏਕੈਬਾਰ ਜੈਸੇ ਹਾਥ

ਲਾਗੈ ਫਲ ਕੇਲਤੇ ॥ ਸਾਂਤੇ ਰਾਗ
 ਰੰਗ ਬੰਜਤ ਗਾਵੈਂ ਗੁਨ ਰਾਧਾ
 ਵਤ, ਪ੍ਰਸਨਤੁਮੁਠੈਂ ਗੁਲਾਲਨਕੀ
 ਪੇਲਤੇ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ
 ਸੁਖਜਮਾਤ ਸੁਖਮ ਜੋ, ਝੀਨੀ
 ਬਹਿ ਝੀਨੇ ਸੁਖ ਝੁਕਝੁਕੁਝੇਲਤੇ
 ॥ ਇਟ ਅਛ ਫਠਿੰਟ ਜਾਕੇ ਦੇਖਾਏ
 ਰਾਹਤੇ ਹੋਏ, ਸੰਤ ਜਨ
 ਅਸੀਂ ਭੁਂਤ ਹੋਰੀ ਸਤਾ ਖੇਲਤੇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਦੀਸੈਂ ਜ
 ਬਿਬਿਧ ਭੋਗ ਏਈ ਪੰਜ ਸੰਤਨ
 ਕਿ, ਭਾਸਤੇ ਹੋਏ ਮੁਲ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ

ਨਭ ਬੇਲ ਤੇ ॥ ਗੁਣ ਜੋ ਗੁਪਾਲ
 ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲ ਕਰੈਂ,
 ਕਿਲ ਕਿਲ ਕਾਨ੍ਹ ਕੇ ਕਲੋਲਨ
 ਮੈਂ ਕਲਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗ
 ਰੰਗ ਨੀਕੇ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਰੰਗ ਕੀ ਉਮੰਗ ਬੀਰ ਇਤ
 ਇਤ ਪੇਲਤੇ ॥ ਜਗਮੈਂ ਸੁਹੇਲਤੇ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਮੰਲਤੇ ਹੈਂ, ਸੰਤ
 ਜਨ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਰੀ ਸਦਾ
 ਖੇਲਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਆਯ
 ਫਾਗ ਜਨਮ ਅਮੰਲ ਦੇਹਮਾਨਸ
 ਜ, ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਜੁ ਮੇਲ ਮੀਤ ਸੇਭਾ

ਜਾਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸਮਦਮੇ
 ਪਿਰਕਾਰੀ ਜਪਤਪੇ ਰੰਗਜਾਮੇ,
 ਛੋਰੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇਖ ਮਲੈ
 ਪੇਮ ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕਹੈਂ ਬੁਹਮ
 ਕੁ ਕਬਨ ਨੀਕੇ ਸੇਰ ਮਾਚਯ,
 ਮਿਥਜਾ ਲੋਕ ਲਾਜ ਪਤਿ ਵਹ
 ਕਰੈਂ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਬਾ
 ਖਜਾਲ ਆਠੋ ਜਾਮ ਮੰਗਲ ਹੈ,
 ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਸੰਤਨਕੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਰਹਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਜਚੰਦ ਜਸ
 ਚਿਤਨ ਕਾ, ਬਰਨ ਰੰਗੀਲੇ ॥

ਗੁਲਾਲ ਉਰ ਝੇਰੀ ਹੈ ॥ ਮਨੋ
 ਰਲੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤ੍ਰ ਬਜੰਤ ਛਬਿ
 ਹੁਲਾਸ, ਪੀਵੈਂ ਨਾਮ ਮਦਰਾ ਭਾਵ
 ਲੇਕ ਲਾਜ ਤੇਰੀ ਹੈ ॥ ਕੈਨ ਕਹੋ
 ਤਹਾਂਕੇ ਜੁ ਕੈਤਕ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ,
 ਜਾਗੁ ਤੇ ਸਖੇਪਤਿਮੈਂ ਗਿਰੇ ਭਾਏ
 ਪੁਰੀ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਪਿਖੈ ਸਮਾਜ
 ਤਾਕੇ ਅਘ ਜਾਤ ਭਾਜ, ਜਹਾਂ
 ਸੰਤ ਤਹਾਂ ਐਸੀ ਨਿਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿ
 ਹੋਰੀਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਬਿਨਾਨਾਮ
 ਸੁਖਨ ਕੇ ਧਾਮ ਯਾ ਜਗਤ ਹੈ
 ਤੇ, ਅੰਤ ਪਛਤਾਇ ਰਲੈ ਮਾਲਕ

ਕਰੋਰੀ ਕਾ ॥ ਨਿਰਨੇ ਹੈ ਇਹੀ
 ਹੋਤਰਾਗ ਰੰਗਕੇ ਉਦੋਤ, ਜਾਨਜੋ
 ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜੋ ਨਵ ਦਾਰ
 ਮੇਰੀ ਕਾ ॥ ਗਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਅਹੈਂ ਆਸ਼ਵ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਤਿਗੁਨ ਗੁਲਾਲ ਉਡੀ ਕਬਾ
 ਰਹੋਓ ਰੀਕਾ ॥ ਸ਼ਿਵ ਅੰਬਿਰੰਚ
 ਜਾਂਕੇ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰਕ੍ਤ ਹੈਂ,
 ਰਹੋ ਹੁਲਾਸ ਐਸੇ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਹੋਰੀਕਾ ॥ ੧੯॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸਦਾ
 ਹੈ ਅਨੰਦ ਘਰ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬਡੇ
 ਕਹੈਂ, ਅਪਣੋ ਹੈਂ ਅਨਭੀ ਪ੍ਰਤੱਖਯ

ਤਮ ਫੇਰੀ ਹੈ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ
 ਮੁਖੀਨ ਬੁਧ ਜਾਕੇ ਅਗ੍ਰ,
 ਮਜਰਾ ਕਰਨਹਾਰਿ ਕੰਚਨੀ ਸੁ
 ਗੋਰੀ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਮਦਰਾ
 ਨਿਹਾਲਸਿੰਘਪਾਨਕਰੈਂ, ਨੁਕਲ
 ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੇਰੀ
 ਹੈ ॥ ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ ਗਜਾਨ
 ਸਭ ਕੋਂ ਕੇ ਲਾਲ ਕਰੈ, ਸੋਈ
 ਪੰਨ ਦੇਖੀ ਜਿਨੈ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੨੦॥ ਬਿਜ ਬੁਹਮੰਡ
 ਬੀਚ ਗੋਪੀ ਹੈਂ ਜਗਜਾਸੀ
 ਜਨ, ਨਿਤਜ ਅਵਤਾਰ ਸੰਤ

ਬਿਅੰਤ ਕਾਣੁ ਜੇਰੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮ
 ਪੰਜਪਾਲੈਂ ਭੇਦਭਾਵ ਕੈ ਨਿਕਾਲੈਂ
 ਨਿਜਬਿਰਦ ਸੰਭਾਲੈਂ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤ
 ਜਾਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਗੁਹਯ ਉਪਦੇਸ
 ਕੀਝਾ ਕਰੈਂ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਗਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਡਾਲੈਂ ਨਾਮ
 ਪੰਗ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਚਹੁਓਰੀ
 ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਨਾ ਬਖਾਨ ਸਕੈ,
 ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੨੧॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸਭਾ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੈਂ ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ
 ਗਜਾਨ, ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹਿ ਬੇਕ

ਕਹੋ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਕੀ ॥ ਚਿਟਾ-
 ਟਿਦ ਕਾਨੁ ਗੁਨ ਗਾਨ ਧਯਾਨ
 ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਆਤਮ ਵਿਸੈਨੀ ਬੁਧ
 ਰਾਧਕੇ ਕਿਸੇ ਰੀ ਕੀ ॥ ਤਹਾਂ ਵਿ
 ਅਨੰਦ ਹੈ ਕੀ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗ
 ਰਾਜ, ਕਹੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ਸੰਭਾ
 ਲੀ ਰਹੁ ਓਰੀ ਕੀ ॥ ਰੰਗ
 ਰੁਰਖਾਇਤਾਕੇਸ਼ਾਦਨਾਬਖਾਨਜ
 ਜਾਇ, ਛਬਿ ਹੈ ਛਬੀਲੀ ਛੇਲ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕੀ ॥ ੨੨ =
 ਕਬਿਤ ॥ ਵਿਖੇ ਪਾਂਚ ਸ਼ਬਦਾਦਿ
 ਰੰਗ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਰੂਪ ਹੈ

ਅਨੂਪ ਬੁਧਿ ਰਾਧਕੇ ਸੁਗੋਰੀਕੇ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਗਨ ਗੋਪੀ ਅੰਦ ਕਾਨੁ
 ਬੀਚ ਚੇਤਨ ਹੈ, ਏਕੋ ਖੇਲ ਸਭ
 ਕੁ ਖਿਲਾਵੈਂ ਪ੍ਰਮ ਡੌਰੀ ਕਾ॥
 ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਫੁਰਨ
 ਹੈਂ ਸਖਾ ਸੰਗ, ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਭਿਗ
 ਜੇ ਭੁਗਾਵੈਂ ਬਰ ਜੋਰੀ ਕਾ॥
 ਤੀਨੋਂ ਕਾਲ ਸੰਤਜ ਕਈ ਕਾ॥
 ਬਹਿਮੰਡਨ ਮੈਂ, ਸੁਣ ਜਸੁ ਫੇਲ
 ਰਹਯੋ ਆਤਮ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕਾ॥
 ੨੩ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਮੁਨੀ ਜੇ ਰਤੁਰ
 ਬੰਦ ਧੁਨੀਕੇ ਕਰਨਹਾਰੇ, ਭਾਰੇ

ਗਢ ਗੁਣੀ ਕੋਊ ਪਾਵਤ ਨ
 ਪਰੀ ਕੇ ॥ ਸਾਰਦਾ ਗਨੇਸ
 ਸੇਸਬਿਧਨਾ ਮਹੇਸ ਭੇਸ, ਪੁਰਖ
 ਪਰਾਨੇ ਜੇ ਪੁਰਾਨ ਭਮ ਫੇਰੀਕੈ
 ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ ਗੰਧਬ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਿੱਨਰ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਕਵੀ ਬਿਧਿ ਬਧਿ ਜੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਏਜ ਖੜਜ ਥਾਕੈ ਯਾਤੇ ਬੰਤ
 ਬਿੰਤ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ, ਕੰਤਕ ਨ
 ਲਖਯੋ ਜਾਇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੋਰੀ
 ਕੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸੁਨੌ ਜੀ
 ਅਚੰਭਾ ਬਾਤਸੁਨਬੇਕੀ ਲਾਇਕ

ਹੈ, ਧਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਭੀਜਯੋ
 ਚਿਤ ਲਲਚਯੋ ਰਹੈ॥ ਮਹਾਂਵਾਕ
 (ਏ) ਗੁਲਾਬ ਸੰਤ ਸਭਾ ਲਾਲ
 ਰਹੈ, ਹੈ ਨ ਕਬੀ ਸੋਫੀ ਗਜਾਨ
 ਮਦਰਾ ਅਚਯੋ ਰਹੈ ॥ ਨੁਕਲ
 ਕਬਿਤਨ ਕੇ ਆਗੈ ਨਾਚੁ ਇੰਦ੍ਰ,
 ਕਰ, ਨਿਰਖੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਨਾਰ ਯੋ ਰਰਯੋ ਰਹੈ॥ ਮਨ ਖਸ-
 ਰਾਏ ਤਾਲ ਸੁਧਿ ਅਹੰਕਾਰ
 ਭਾਂਡ, ਬਾਰਾਂ ਮਾਸ ਐਸੇ ਹੇਲਾ-
 ਸੰਤੁਂ ਕੇ ਮਰਯੋ ਰਹੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਆਠੋ ਜਾਮ ਮਗਨ

ਮਹਾਨ ਛਕੈਂ ਨਾਮ ਮਦ, ਸੰਤਨ
 ਮੇਲ ਮੀਤ ਮੇਲ ਕੇ, ਲਿਯਤ
 ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਅੰ ਉੱਤਰ ਬਖਾਨੈ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਮੁਠ ਪਰ ਮੁਠ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਲ ਚੇਲਿਯਤ ਹੈ ॥
 ਭਰਯੋ ਗਜਾਨ ਰੰਗਸੋਂ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਹਿਟਾ ਹੋਜ, ਬੈਨ ਪਿਰ-
 ਕਾਰੀ ਸੰਗ ਰੇਲ ਪੇਲਿਯਤ ਹੈ
 ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
 ਕਾਨ ਚੇਤਨ ਕੇ, ਸੰਤਨ ਕੇ ਹੋਲਾ
 ਧੰ ਹਮੇਸ਼ ਬੇਲਿਯਤ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਥਾ ਚਿਟਰੂਪ ਕਾਨ ਸੋ ਅਭੇਟ ਸੰਤ

ਸੇਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕਰਤ ਹੈਂ ਕੇਲ
 ਸੰਗ ਬੁਧਿ ਰਾਖੇ ਗੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਯਾਕੀ ਦਾਸੀ ਬਿਤੀ ਤਾਬਿਲਾਸੀ
 ਹੈਂ ਸੰਪੰਦ ਸਖਾ, ਸੁਗੁਨ ਗੁਲਾਲ
 ਲੈ ਲੈ ਖੇਲੈਂ ਚਿਤ ਚੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਹਿਦੇ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਚੀ
 ਹੈ ਅਨੂਪ ਖੇਲ, ਮਿਲ ਮਿਲ
 ਕਰੈ ਮੱਲ ਰੰਗ ਬਰ ਜੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਛਬਿਤਾ ਮਹਾਨੀ ਬਾਨੀ ਕਹਿਓ
 ਕਰੈ ਹੈ ਲਜਾਨੀ, ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ
 ਜਾਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕੇ ॥
 ੫੭ ॥ ਕਥਾਂ ॥ ਚਿਟਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਦੇਵਪੁਲੈ ਸੀਤਰਿਤਗਏ, ਜਗਤ
 ਬਨਾਇ ਬੇ ਕੀ ਦਿਸਟ ਰਿਦ
 ਜੋ ਰੀ ਹੈ ॥ ਰਚਯੋ ਬਹਿਮਾਂਡ
 ਇਜਨਾਨਾ ਦਹ ਬਿਛੁ ਸਜ,
 ਬਰਯੋ ਹੈ ਪ੍ਰਵੇਸਤਾ ਮੁਕਤਾ
 ਸਫ਼ੋਰੀ ਹੈ ॥ ਖੇਲੋ ਬਧਿ ਰਾਧਾ
 ਸਗ ਇਦੀ ਸਖੀ ਵਿਖੇ ਰੰਗ,
 ਦੇਵਗਨ ਗੱਪ ਸਖਾ ਪੀਤਿ
 ਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਜਾਗੁ ਸਪਣ
 ਕਾਲ ਫਾਗ ਹੈ ਕੇ ਮਾਸ ਰਚਯੋ,
 ਕ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੁਫ਼ ਲਾਲ ਮਰੀ
 ਅਸ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਕਥਾ ਚੇਤਨ

ਬਸੰਤ ਤਾਮੈਂ ਨਾਨਾਕਾਰ ਬਨ
 ਮਾਲ, ਮੌਲੀ ਹੈ ਵਿਵਿਧ ਭਾਂਤ
 ਸੰਦਰ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ਕਰਮ
 ਸਫ਼ਲਤਾ ਪੈ ਖਟ ਪਦ ਜੀਵ
 ਬਿੰਦ, ਬੇਟ ਧੁਨਿ ਕੋਕਨਤ
 ਗੰਧ ਸੁਗਾਵਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕਿਤ ਹੁ
 ਰਾਧਾ ਹੁਹਮ ਅਗਰ ਅਨਕੁਲ
 ਖੇਲੈ, ਕਰਣਹੁੰ ਸਖੀ ਗਨ ਵਿਖ
 ਰੰਗ ਲਾਵਨੀ ॥ ਨਾਨਾ ਇਵ
 ਭਯੋ ਪੈ ਨ ਭਯੋ ਕਛੁ ਰਸਤ
 ਹੁੰ, ਹੁਹਮ ਹੁੰ ਕੀ ਵਿਦਜਾ ਅਸ
 ਹੋਰੀ ਮਹਾਂ ਪਾਵਨੀ ॥੨੯॥ ਕਥ

ਦੇਹ ਏਹ ਬਿਜਤਾ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਦੇਵ ਦੁਸਟਾ ਸਜੜੇ, ਰਾਧਿਕਾ
 ਸਬੁਧਿ ਤੇਸੇ ਸਖੀ ਬਿਤੀਗਾਨ
 ਹੈਂ ॥ ਬਜਵਹਾਰ ਕਾਲ ਛਾਗ
 ਕਾਮ ਜਾਮੈ ਜਾਗ ਮਿਲ, ਦੇਖ
 ਕੇਸੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਖੇਲੈਂ ਬਨ
 ਠਨ ਹੈਂ ॥ ਸਤ ਸਫੁਰਤਿ ਰੰਗ
 ਰਾਚੀ ਤਾਮੈਂ ਦਿਸ ਸਭੀ, ਮਰੀ
 ਅਸਹੋਰੀ ਭਲੀਵਿਖੇ ਬਿੰਦਾਬਨ
 ਹੈਂ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਗਨ ਤਾਲ ਧਾਰੀ
 ਪਾਨ ਪਿਚਕਾਰੀ ਚਲੈਂ, ਖੇਲਤ
 ਖਿਲਾਰੀ ਲਾਲ ਸੁਧ ਗਜਾਨ

ਪਣ ਹੈ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ਕਃ ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾਕੇ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਜਿਨੋ ਜਾਨਯੋ, ਸੱਤਯ
 ਰਿਦਾਨੰਦ ਏਕੇ ਦਿਸ ਮੈਂ
 ਦਸੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸਾਰ ਸਤਸੰਗ
 ਰੰਗ ਧਰ੍ਹਿਂ ਧਯਾਨ ਗਾਵੈਂ ਗੁਨ,
 ਰਿਦ ਕਾਨੁ ਬਿਨਾਂ ਆਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪੰਜ ਤੁਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੀ ਧੰਨ
 ਜਨਨੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾਸ
 ਕਹੇ, ਆਤਮ ਵਿਸੈਨੀ ਜਾਕੇ
 ਬਿਤੀ ਰਾਖੇ ਗੋਰੀ ਹਾਜੋਰੀ ਹੈ
 ਉਰੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਤੰਤ੍ਰੇ, ਖਲੈ,

ਹਿੰਦੇ ਬੀਰ ਦੇਖੈਂ ਜੋ ਤਿਸੀਕੀ
 ਧੰਨ ਹੋਰੀ ਹੈ॥੩੧॥ ਕਥਾ ਕੇਸਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਮੇਲ ਛਿਰਕੈਂ ਗੁਲਾਬ
 ਸਾਂਤਿ, ਸੂਛ ਲੈਠੀ ਸੇਭਾ ਕੀ
 ਸਾਗੰਧ ਹੈ ਸਭੋਰੀ ਹੈ॥ ਗਯਾਨ
 ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਗੁਲਾਲ ਢਾਲ
 ਲਾਲ ਕਰੋਂ, ਯਾਕੀਪੁਭਾ ਭਾਖਿਬੈ
 ਏਕ ਜੀਹ ਥੋਰੀ ਹੈ॥
 ਨੀਕੀਛਾਬਿ ਨਿਰਖ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਰੀਝੈਂ ਸੁਧੀ, ਖੀਜੈਂ ਮੰਦ
 ਮਤੀ ਜਾਕੇ ਈਰਖ ਬਸੋਰੀ ਹੈ॥
 ਸਦਾ ਨਿਰੋਪਾਧਿ ਆਧਿ

ਬਜਾਧ ਜਿਨੋਂ ਕੀਨੇ ਬਾਧ,
 ਅਗਧ ਅਗਾਧ ਐਸੀ ਸਾਧਨ
 ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕੋ =
 ਐਸੀ ਦੇਹ ਪਾਇ ਜਿਨੈ ਰਾਮ
 ਰੰਗ ਰਾਗ ਰਚੜੇ, ਮੀਤਨ ਸ
 ਲੇਲ ਸੰਤ ਮੇਲ ਛਥਿ ਜੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਪਜਾਲੇ ਮਹਾਂ ਵਾਕਨ ਸ
 ਰਜਾਨ ਮਦਰਾਜੇ ਛੁਕੈ, ਨਿਜ
 ਨੰਦ ਮਾਤ੍ਰੇ ਏਕ ਰਾਤ੍ਰੇ ਰਹੈ
 ਓਰੀ ਹੈ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗੁਲਾਬ
 ਦਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ,
 ਸਭ ਕਿਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਛਿਰ

ਏਂ ਨ ਬੋਹੀ ਹੈ ॥ ਬਜੰਤ ਯਕਤੀ
 ਗੁਲਾਲ ਮੁਠੋਂ ਫੈਂਕੋਂ ਪ੍ਰਸੂਤਰ,
 ਧਨ ਭਾਗ ਤਾਂਕੇ ਆਸੀ ਖੇਲਤੇ
 ਜੋ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ੨੦ ॥
 ਰਿਟਸੇ ਜੇ ਬਿੱਦਿਜਾ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਤਾਪੈ ਛਾਈ ਛਬਿ, ਦੇਵਨ ਅਦ-
 ਵਨ ਪੈ ਸੋਭਾ ਤਾਂ ਬਿਸਾਲ ਕੀ ॥
 ਜਪੀਨ ਪੈ ਤਪੀਨ ਪੈ ਮੁਨਿ
 ਰਿਖਿ ਰਾਜ ਪੈ, ਗੰਧਬਰੁ ਜਛਨ
 ਪੈ ਅਤਿ ਛਬਿ ਜਾਲ ਕੀ ॥
 ਸਿੱਧਨ ਪੈ ਕਿੰਨਰੋਂ ਪੈ ਜਨਕ
 ਸੇ ਰਾਜਨ ਪੈ, ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ

ਰਾਜ ਭੇਖਨ ਪੈ ਖਜਾਲ ਕੀ ॥
 ਲਿਖੋ ਸੁਖਮਨੀ ਬੀਚ ਕਈ
 ਕੇਤ ਤੱਤਵੇਤਾ, ਫੈਲ ਰਹੀ
 ਲਾਲੀ ਸਾਰੇ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥
 ਗੁਲਾਲ ਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਃ —
 ਸਿੰਘਾ ਵਿਲੋਕਨੀ ॥ ਲਾਲੀ ਹੈ
 ਜੁ ਲਾਲ ਕੀ ਸੁਦਿਸ੍ਤ ਹੈ ਬਿਨਾ-
 ਸਵੇਤਿ, ਬੋਧ ਕੀ ਦਮਕ ਸਾਰੀ
 ਸੁਖ ਦਰਸਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸਾਲੀ ਹੈ
 ਅੱਗਯਾਨ ਜਿਨ ਅੱਗਯਾਨ ਕੀ
 ਛਾਤੀ ਤਾਤੀ, ਤਾਂਕੀ ਜਰ ਯਾਂਕੀ
 ਗਯਾਤ ਬੀਜਹੁੰਤੁਂ ਜਾਲੀ ਹੈ ॥

ਜਾਲੀ ਹੈ ਜਾਕਾਲ ਕੀ ਨ ਫਸੇ
 ਸੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਜਾਤ ਕੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿਨ ਭੇਦ ਬਿਤੀ
 ਡਾਲੀ ਹੈ ॥ ਡਾਲੀ ਹੈ ਸੁਮਾਨ,
 ਦੇਵ ਦਮ ਕੀਏ ਪੂਰੀ ਕਾਮ,
 ਕਹ ਧੰਨੰਜ ਧੰਨੰਜ ਨਿਜ
 ਗਜਾਨ ਕੀ ਗੁਲਾਲੀ ਹੈ ॥੩੫॥
 ਕਃ ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਇਤਾ,
 ਗਜਾਨੀ ਬੇਦ ਬੀਰ ਲਿਖਯ,
 ਬਰਨ ਸਰੀਖੈ ਨਿਜਾਨੰਦ ਬੀਰ
 ਸੁ ਰਹੇ ॥ ਹਰੀ ਹਰ ਐਪਾਬਿਧ
 ਸੁਰ ਕੁਰਯਾ ਮੈਂ ਹਾਹਿ, ਫਨਿ

ਰਾਜ ਜੈਸੇ ਰਿਦੇ ਅੱਤੋ ਬੀਜ
 ਰਹੇ ॥ ਬਾਇਸ ਭੁਸੰਡ ਨਿਜ
 ਭੁਸੰਡ ਭਾਖਯੋ ਗਯਾਨ ਝੁਡ,
 ਧਰਮਰਾਇ ਸੇ ਭੇਟ ਭਾਵਨਾ
 ਖੈ ਰਹੇ ॥ ਗਿਨੈ ਨਹਿ ਜਾਤ
 ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਜੇਤੇ ਗਯਾਨੀ,
 ਗਯਾਨ ਕੇ ਗਲਾਲ ਕਰ ਲਾਲ
 ਲਾਲ ਹੈ ਰਹੇ ॥ ੩੯ = ਕੌ =
 ਮਾਯਾ ਜੈਸੇ ਛਾਯਾ ਪਾਰੈ ਬਚਿ
 ਤਯੋਂ ਬਿਰਾਰ ਲੇਵੇ, ਕਹੈ ਕਹੈ
 ਸਾਂਤਿ ਨਾ ਤੇ ਸੇਰਹੀ ਮਰੋਰੀ ਹੈ॥
 ਯਾਂਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਯਾਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਨਹਿ ਠਾਨਤੇ ਹੋਂ, ਸਪਨੇ ਕੀ
 ਸੰਪਦਾ ਸੀ ਚੰਚਲ ਛਲੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ ਪ੍ਰਭਜ਼ ਕੀ
 ਮਾਯਾ ਬੀਚ, ਨਾਬਨ ਨ ਹਾਰਿ
 ਬਣੇ ਰਚਨਾ ਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਬਧੰਤ ਬਹੁਮਾਂਡ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੀਲਾ
 ਕਈ ਭਾਂਤਨ ਕੀ, ਕੇਤਿਨ ਮੈਂ
 ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੁੰਗੀ ਤਹਾਂ ਹਾਰੀ
 ਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਕਥਾਂ ਮਾਯਾ ਬੀਚ
 ਜਾਤੇ ਬਹੁਮਾਂਡ ਤੇਤੇ ਕੌਨਗਿਨੈ,
 ਬਦ ਕਹੈ ਬਧੰਤ ਬਧੰਤ ਬਧੰਤ
 ਹੀ ਕਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਯਾ ਵਰ-

ਤਮਾਨ ਕਾਲ ਕਾਹੁੰ ਬਿਹਮਿੜ,
 ਹੈਰਿ ਰਿਤ ਰਾਜ ਕਹੁੰ ਗੀਖਮ
 ਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖਸੀ
 ਮਿਗ ਰਾਜ ਕਾਹੁੰ ਮੈਂ ਪਾਵ-
 ਸਰਿਤ, ਕਾਹੁੰ ਮੈਂ ਸਰਦ ਹੈਰਿ
 ਕਾਹੁੰ ਹਿਮਜ਼ਰੀ ਹੈ ॥ ਕਾਹੁੰ
 ਮੈਂ ਸਿਸਰ ਬਨੈ ਮਾਯ ਬੀਚ
 ਸਬੀ ਕਿਛੁ, ਕੇਤਿਨ ਮੈਂ ਤਹਾਂ
 ਅਥ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੋਰੀ ਹੈ॥੩੮॥
 ਧੁੰ ॥ ਕਹੁੰ ਬਾਲ ਹੈਰਿ ਬਾਲ
 ਲੀਲਾ ਕਰੈ ਬਾਲਨ ਸੌ, ਛੋਰੈ
 ਪਿਰਕਾਰੀ ਦੈ ਦੈ ਗਾਰੀ ਬਰ

ਜੇਰੀ ਕੇ ॥ ਕਹੁੰ ਸੂਂਗ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਨਾਇ ਲਿਜਾਵੈ,
 ਜਾਕੀ ਛਬਿ ਦੇਖ ਬਾਂਕੀ ਲੇਤ
 ਚਿਤ ਚੇਰੀ ਕੇ ॥ ਕਹੁੰ ਲੈ
 ਗੁਲਾਲ ਮੁਖ ਮਲਤ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬਡਾਰੈ ਦੇਤ
 ਹੁੰਗ ਬੋਰੀ ਕੇ ॥ ਏਕੰਕਾਰ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ,
 ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਹੈਕੈ ਖੇਲੈ ਖੇਲ
 ਹੋਰੀ ਕੇ ॥੩੯॥ ਕਃ ॥ ਕਹੁੰ ਲੈ
 ਲਲਿਤ ਲਾਲ ਮਲਤ ਗੁਲਾਲ
 ਭਾਲ, ਕਹੁੰ ਮੁਖ ਮਲੈ ਸਾਟੇ ਲੇਤ

ਬਰ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰ ਸਿ
 ਮਿਲਜੋ ਆਛੇ ਛਿਰਕ ਗੁਲਾਬ
 ਪੁਨ, ਡਾਰਤ ਗੁਲਾਲ ਕਰੈ
 ਲਾਲ ਰਾਰ ਓਰੀ ਹੈ ॥ ਕਮ
 ਕਮੇ ਹੈਂ ਕਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਤਾਕ ਕਹੂ, ਓਟ ਕੈ ਬਚਾਵੈ ਕਹੂ
 ਲਾਵੈ ਗਾਲ ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧ ਏਕੋ ਅਤਮਾ ਅਨੰਤ
 ਰੂਪ, ਕੌਨ ਅੰਤ ਪਾਇ ਸਕੂ
 ਤਾਕੀ ਬੰਤਹੋਰੀਹੈ ॥੪੦॥ ਕਥਾ
 ਕਹੂਹਾਬ ਲੈਕੈਪਿਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਗਾਹ
 ਖੇਲ ਰਹਯੋ, ਕਹੂ ਭਾਜ ਚਲ

ਕਹੁੰ ਕਰਤ ਨਿਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕਹੁੰ
 ਲੈ ਗੁਲਾਬਦਾਨੀ ਛਿਰਕੈ
 ਗੁਲਾਬ ਆਛੇ, ਡਾਰ ਕੈ ਗੁਲਾਲ
 ਲਾਲ ਕਰਤ ਸਭੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਕਤਹੁੰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਂਟਤੇ
 ਅਤਰ ਫਿਰੈ, ਕਹੁੰ ਕੁਰ ਕਾਮਨੀ
 ਕਰੈ ਕਰੈ ਝਕੜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਏਕੋ
 ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਖੇਲਤ ਅਨੂਪ
 ਖਲ, ਕਰੈ ਮਿਲ ਮੀਤਨ ਸੰ
 ਕਰੈ ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੯ ॥
 ਕਃ ॥ ਕਹੁੰ ਲਾਲ ਲਲਿਤ
 ਗੁਲਾਲ ਲੈਕੈ ਡਾਰ ਰਹਯੋ, ਕਹੁੰ

ਮਨ ਭਾਵਤੀ ਸੁ ਕਰੈ ਬਰ
 ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕਹੁੰ ਪਿਰਕਾਰੀਨ
 ਕੀ ਧਾਰੇਂ ਸੰ ਭਿਗੋਇ ਰਹਯੋ,
 ਕਹੁੰ ਤਾਕ ਤਾਕ ਕਮਕੁਮੇ ਦੇਤ
 ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖਸੀ ਮਿਗ
 ਰਾਜ ਹੋਸ ਮੰ ਧਕੇਲੇਂ ਕਹੁੰ, ਤਾਉ
 ਰੁਮੁਖ ਚਮੁਮ ਰਮੁਮ ਕਹੁੰ ਦੇਤ
 ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੇਤਕ ਅਨੰਤ ਏਕ
 ਕਰ ਰਹਯੋ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ, ਐਸੀ
 ਭਾਂਤ ਆਤਮ ਹੀ ਖੇਲ ਰਹਯੋ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਮੀਤਨ ਸੰ ਮਿਲ ਮਿਲ ਕਹੁੰ

ਹਰੀ ਗਾਇ ਰਹਯੋ, ਕਹੁੰ ਆਪ
 ਨਾਚੈ ਅੰ ਨਰਾਵੈ ਚਿਤ ਚੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕਹੁੰ ਮਦਰਾਪੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ
 ਆਮਖ ਕੈ ਧਾਪੀ, ਕੰਚਨੀ ਕਿ
 ਜਾਪੀ ਕਹੁੰ ਬਨਯੋ ਕੁਲ ਬੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕਤਹੁੰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗ ਕਰੈ, ਪਛਤ
 ਬਿਥਿਤ ਕਹੁੰ ਭੇਟ ਬਿਤੀ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕੇਸਰੀ ਗੁਲਾਬ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ
 ਛਿਰਕੈ ਛਬੀਲੈ ਛੌਲ, ਡਾਰ
 ਗੁਲਾਲ ਪਾਛੈ ਕਹੈ ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕਹੁੰ ਠੋਲ

ਫਿਮਫਿਮ ਬਜਾਰਨਮੈਂ ਬਜਾਵੈ,
 ਗਾਵੈ ਗੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਂ ਅਨੰਦ
 ਦੇਤ ਬਾਤਮਾ॥ ਕਹੁੰ ਹਾਥ ਖੰਜਰੀ
 ਲੈ ਕੰਜਰੀ ਨਚਾਇ ਰਹਯੋ, ਭਰੁ
 ਸਰ ਸਾਬ ਜਾਨੈ ਨਾਤਮਾ ਅਨ-
 ਤਮਾ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ
 ਰਹੁੰ ਕਹੁੰ ਭਾਵੁਅਹ, ਕਹੁੰ ਪਿਆ
 ਪਹੁੰ ਕਹੁੰ ਸੰਤਲ ਹੈ ਗਾਤਮਾ
 ॥ ਕਤਹੁੰ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਢਾਰ
 ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ ਕਰੈ, ਐਸੀ ਭੁਤ
 ਹੋਰੀ ਖ਼ਬ ਖੇਲਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ॥੪੩॥ ਕਾ:॥ ਜੈਸੇ ਚੜ੍ਹਾ ਜਾਝ੍ਹ

ਸਾਰੇ ਅਛਰ ਹੈਂ ਏਕ ਸਜਾਹੀ,
 ਲਿਟਬੁਦਾ ਫੈਨ ਏਕੈ ਪਾਨੀ
 ਜੋਂ ਸਭੋਰੀ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਜੋਂ
 ਸਬਦ ਸਿਰੀਰਾਗ ਨਾਨਾ ਰਾਗ
 ਭਿਦ, ਭਾਜਨ ਜੋਂ ਬੰਤ ਭਾਵ
 ਮਿਤਕਾਨ ਛੋਰੀ ਹੈ॥ ਸੰਤ ਸੁਖੀ
 ਮਿਗ ਰਾਜ ਤੇਮਰ ਤੁਪਕ ਅਸੀ,
 ਆਯਧ ਅਨੇਕ ਲੋਹ ਰੂਪ ਤਾਨ
 ਤੇਰੀ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਏਕੈ ਤੇਸ, ਏਕੈ
 ਘਰ ਘਰ ਸੋਈ ਖੇਲ ਰਹਯ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੫ ॥ ਕਃ ॥ ਏਕੈ

ਆਦਿ ਅਲਖ ਅਨੇਕ ਬਨ
 ਇਛਾ ਫੁਰੀ ਕੀਨੇ ਤੱਤ ਬਿਦਯਾ
 ਲੋਕ ਬੀਰ ਮਾਯਾ ਗੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਰਾਰ ਜੁਗ ਸਾਜੇ ਸੁ ਪਰਪੰਚ
 ਕੀ ਮਿਜਾਦਾਠਟੀ, ਬੇਦਕੀ ਪਰ-
 ਪਾਟੀ ਮੇਖ ਘਾਟੀ ਲੀਤ ਹੋਰੀ
 ਕੇ ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਸਿਸਰ ਕੇ ਅੰਤ
 ਬੀਰ ਹੋਰੀ ਰਚੀ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ
 ਲੈ ॥ ਗੁਲਾਲ ਭਰ ਝੋਰੀ ਕੇ ॥
 ਪੁਰ ਪੁਰ ਧਾਮ ਧਾਮ ਫਾਗ ਧਮ
 ਧਾਮ ਮਾਰੀ, ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ ਰਪ
 ਖੇਲੈ ਖੇਲ ਹੋਰੀਕੇ ॥ ੪੯ ॥ ਕ: ॥

ਕਹਾਂ ਅੰਤ ਸ੍ਰਾਮੀ ਬੰਜਤ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਗਈ ਸੰਤ, ਤਉਂ ਕਿਵੇਂ
 ਕਹਿਏ ਕੇ ਫੁਰੀ ਬਿਤ ਸੋਰੀ
 ॥ ਕਹੁੰ ਬਨਯੋਂ ਭਾਂਡ ਕਹੁੰ ॥
 ਪਾਂਡ ਛਹ ਕਾਟੇ ਲਾਂਡ, ਪੰਡਤ
 ਕਰੁੰਹ ਕਰੁੰਹ ਰਰਸਾ ਨ ਬੈਹੀ
 ॥ ਕਹੁੰ ਹੈਂਦਾਂਤੀ ਪਲੁੰਹ ਕਬਿੱਤ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਹੁੰ ਬਨਯੋਂ
 ਖਿਮਾਵਤ ਕਹੁੰ ਬਨਯੋਂ ਸੋਰੀ
 ॥ ਕਹੁੰ ਦੇਤ ਸ਼ੋਕ ਕਹੁੰ ਦੇਤ
 ਅਸੋਕ ਓਕ, ਆਤਮ ਅਨੰਤ
 ਮਚਾਇ ਰਹਯੇ ਹੋਰੀ ॥

87 ॥ ਕਃ ॥ ਸੁਨੀਓਂ ਬਰਨ
 ਪਜਾਰੇ ਸਭੀ ਤੁਮ ਕਾਨ ਦੈਕੀ,
 ਜਗਤ ਮੈਂ ਜੀਵਨੇ ਕੀ ਆਯ
 ਅਤਿ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਲਖਿ
 ਲੀਜੈ ਏਕੇ ਆਤਮਾ ਅਨੰਤਰੂਪ,
 ਕਹੋ ਭੇਟ ਵਾਦੀ ਕਹੋ ਭੇਟ ਬਿਤੀ
 ਫੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਕਹੋ ਨਿਜ
 ਲੀਲਾ ਕਰੈ ਬਾਲਨ ਸੌਂ, ਹਸਿ ਰਾਂ
 ਹਸਿ ਰਾਂ ਕਹੋ ਹਿਤ ਚਿਤ ਚੋਰੀਹੈ ॥
 ਬੁਹਮਾ ਸ਼ਿਵ ਰਮਾ ਕੰਤ ਪਾਵਉ
 ਨ ਜਾਕੇ ਅੰਤ, ਐਸੀ ਪਰ ਪੁਰਨ
 ਪੁਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੮ =

ਕः ॥ ਮੁਫਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਅਤਿ
 ਸੋਗੀ ਕੁਲ ਦੇਤ ਬੋਰੀ, ਸੰਤਨ
 ਕੀ ਸਾਂਤਿ ਦੇਤਿ ਕੁਲਕੀ ਉਧੋਰੀ
 ॥ ਤਾਮੈਂ ਬਕਥਾਟ ਹੋਤ ਯਾ
 ਮੈਂ ਬੁਹਮਥਾਟ ਹੋਤ, ਤਾਮੈਂ ਹੈ
 ਬਿਖਾਧ ਦੇਹ ਬਿਖਾਧ ਦੇਤਿਵੋਰੀ
 ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜਤਾਮੈ
 ਨਾਮ ਪਰੈ ਲੁਚ, ਯਾਮੈਂ ਸੰਤ
 ਪਦ ਉਚ ਮਹਿਮਾਨ ਬੋਰੀ ਹੈ॥
 ਤਾਂਤੇ ਜਮ ਦਾਰ ਜਾਇ, ਲੇਤਿ
 ਹੈ ਛੁਰਾਇ ਦਾਤ, ਆਛੀ
 ਸੁਖੇਲੇ ਕਹੈ ਧੰਨ ਸੰਤ ਹੋਰੀ ॥

= ੪੯ ॥ ਕ: ॥ ਦੈ ਤੈ ਰਾਗ ਦੈ ਖ
 ਕਰੈ ਏ ਤੈ ਰਾਗ ਦੈ ਖ ਹਰੈ, ਤਾਮੈ
 ਮੰਦ ਬੈਨ, ਭਲੇ ਬੈਨ ਧੇ ਧ-
 ਰੋਗੀ ਹੈ ॥ ਖਿਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾਮੈ
 ਸਦਾਹੈ ਅਨੰਦ ਯਾਮੈ, ਤਾਮੈ ਅਪ
 ਜਸ, ਧੇ ਤੈ ਜਸ ਕੀ ਭਰੋਗੀ ਹੈ ॥
 ਨਿਰਖ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਤਾਂਤੈ
 ਬਧਿਵਾਨ ਤਸੈ, ਯਾਮੈ ਮਿਲਹਸੈ
 ਗਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਮਡੋਗੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕ
 ਤਮ ਮਨੋ ਛੋਰ ਹੋਵੇ ਸਭੀ ਇਤ
 ਉਰ, ਫੀਕੀ ਹੋਰ ਹੋਗੀ ਨੀਕੀ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਕ:

॥ ਪਾਂਚੋਂ ਜੋ ਵਿਖੇ ਹੈਂ ਯਾਕੀ ਤਿਮ
 ਤਿਮ ਬਾਜ਼ ਰਹੀ, ਐਸੇ ਨਾਟਬਾਟ
 ਮੈਂ ਨ ਜਾਂਕੀ ਬਿਤਿ ਡੋਲੀ ਹੈ ॥
 ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਜੇ ਕੁਰੰਗ ਨਿਜ
 ਰੰਗ ਦੇਤ, ਓਟ ਬਿਬੇਕੀ
 ਕੀ ਨ ਹੋਤ ਜੋ ਕਲੋਲੀ ਹੈ ॥
 ਰੰਗਜੇ ਸੋ ਅਤੌਤ ਕੇ ਗੁਲਾਲ
 ਸੋਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਏਕ ਬਹੁਮ
 ਜਾਨਜੋਂ ਜਿਨੈਂ ਤਾਕੀ ਸਿਸਟਿ
 ਗੋਲੀ ਹੈ ॥ ਛਬਿ ਤਾਂ ਅਮੋਲੀ
 ਸੁਧ ਬੈਲੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇਲੀ,
 ਸੁਨੋ ਸਭ ਕਾਨ ਦੈਕੈ ਤਾਕੀ ਧੰਨ

ਹੋਲੀ ਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਿਂ = ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਕੇ ਰਿਦੇ ਭਾਪੇ ਸੇ
 ਛਿਨਛਿਨੇ, ਚਿਤਵਤ ਚੀਤ ਜੇਸ
 ਪਾਠ ਕੇ ਤਬਲੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਤਾਂ
 ਅਮੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਤਾਂਪੈ ਲਾਰ
 ਘੋਲੀ, ਕਾਮਾਟਿਕ ਵਿਖੇ ਮਨੋਂ
 ਹੋਤ ਜੋ ਕਲੋਲੀ ਹੈ = ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਭੈਟ ਭਾਵ ਭੇਜੋਂ ਧੰਨ ਸੇਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਗਜਾਨਕ ਗੁਲਾਲ ਭਾਰਜ
 ਬਿਤੀ ਨਾਹਿ ਡੇਲੀ ਹੈ = ਮਹਾਂ
 ਵਾਕ ਕੇ ਸਰ ਸੋਂ ਪੇਮ ਕੇ ਗੁਲਾਬ
 ਰੰਗਯੋ, ਆਸੀ ਖੇਲ ਖੇਲੈ ਚ

ਤਿਸੀ ਕੀ ਧੰਨ ਹੋਲੀ ਹੈ ॥੫੨
 ॥ ਕਃ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਧਜਾਨ ਕੇ
 ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਛਿਰਕ ਲੀਜੇ,
 ਆਤਮਾਨ ਦੂਰ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਟਾ
 ਕੇਲੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ
 ਮੈਂ ਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਕਾਢੋ,
 ਰਾਵਰੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਯਾ ਗੁਲਾਲ
 ਭਰੀ ਝੋਲੀ ਹੈ ॥ ਕਹਿਤ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਬੋਲੋ ਸਭੀ ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ,
 ਸਾਖਾ ਕੰਦ ਨਜਾਈਂ ਮਤਿ
 ਉਤਮ ਵਿਚੋਲੀ ਹੈ ॥ ਇਸਬਿਧ
 ਹੋਵੇ ਲਾਲ ਐਸੇ ਨਾ ਮਿਲੈਗੇ

ਕਾਲ, ਜਗਤ ਕੀ ਝੂਠੀ, ਸਾਰੀ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਲੀ ਹੈ ॥ ੫੩ ॥
 ਕਃ ॥ ਤੇਲੀ ਹੈ ਤਰਾਜੁ ਬੀਜ
 ਬੁਧੀ ਕੇ ਮਹਾਂਨ ਜਨੋਂ, ਲੋਕ
 ਪਰਲੋਕ ਬਾਤ ਪਾਮਰ ਕੀ ਪੇਲੀ
 ਹੈ ॥ ਮਦਰਾ ਕੁਂ ਪਾਨਕਰ ਕੇ ਸਰ
 ਗੁਲਾਬ ਫੈਂਕੇ, ਝੂਠੇ ਰਾਗ ਰੰਗ
 ਬਾਨੀ ਬੇਲਤ ਕੁਬਲੀ ਹੈ । ਜ
 ਨਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘਾ ਸਾਧਿ
 ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਨਾ, ਤਾਕੀ ਇਤਉਤ
 ਸਦਾ ਰਹੇ ਬਿਤੀ ਡੇਲੀ ਹੈ ।
 ਰਾਲੀ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਦੇ ਅਮੇਲੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਿਚੋਲੀ, ਸੰਤਨ ਕੇ
 ਸੰਗ ਕਰੋ ਸਫਲੀ ਹੈ ਹੋਲੀ ਹੈ
 ॥ ੫੪ ॥ ਕਥਾ ਰਹਜੇ ਰਾਰ
 ਰਿਤਨ ਬਸੰਤ ਰਿਦੇ ਸੰਤਨ ਕੇ,
 ਹਿਦੇ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਬੋਲੈ ਸੁਧ
 ਬਹਮ ਬੋਲਾ ਹੈ। ਨਿਜਾਨੰਦ ਖੇਲ
 ਬੈ ਕੈ ਪੇਮ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਬੀਰ,
 ਮਹਾਂਵਾਕ ਕੇਸਰੀ ਅਨੁਪ ਰੰਗ
 ਘੋਲਾ ਹੈ। ਛਿਰਕਜੇ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਉਤਮ ਜਗਜਾਸੀਓ ਪੈ,
 ਗਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਫੈਕਜੇ
 ਨੀਕੇ ਜੋ ਅਮੇਲਾ ਹੈ। ਸੁਨੋ ਸਾਧ

ਸੰਗਤ ਸੁਣ੍ਠ ਆਜ ਖਾਲਸਾਜੀ,
 ਜਗਤ ਕੀ ਟੋਲੀ ਐਰ ਸੰਤਨ
 ਕਾ ਹੇਲਾ ਹੈ ॥ ੫੫॥ ਕੌ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਫਾਗ ਦੀਨੋ ਕਹੋ॥
 ਬਹੁਭਾਗ, ਸਾਧਨ ਸਪੰਨ ਅਧਿ-
 ਕਾਰੀ ਸਿਖ ਡੇਲਾ ਹੈ । ਰਿਤ
 ਰੀਤ ਉਜਲ ਕੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨ, ਫੈਂਕਜੋ ਮਹਾਂਵਾਕ ਕ
 ਲੁਲਾਲ ਜੋ ਅਮੇਲਾ ਹੈ । ਭਏ
 ਸੁਧੀ ਲਾਲ ਯੋਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਦਾਸ ਕਹੋ, ਅਹੰਬੁਹਮ ਯਾਂ ਤਲ
 ਇਤਮ ਨ ਬੇਲਾ ਹੈ । ਟੋਲਾ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਖ ਪੰਥ ਨਾਮ ਜਪ
ਪਜਾਰੇ, ਉਚੀ ਸੁਰ ਸਾਰੇ ਕਹੋ
ਸੰਤਨ ਕਿ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥

ਕਥਾਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਵੇਲੇ ਸੰਤ
ਜਪਤ ਅਭੇਦ ਜਾਪ, ਦੇਹ ਭਿੰਨ
ਕਾਸੈ ਭਿੰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅਮੇਲਾ ਹੈ
। ਛਿਲਕੇ ਸੇ ਤੁੰਦਲੁ ਜੜੋਂ ਅਸੀ
ਨੈ ਸੈ ਮਜਾਨ ਹੈ ਤੇ, ਜੈ ਸੈ ਦੇਵ
ਦੇਵਲੇ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ ਨਿਰੋਲਾ
ਹੈ । ਫੁਲ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਾਸ਼ਨਾ ਜੜੋਂ, ਤੈ ਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾ ਜੈ ਦੇਹਮੈਂ ਅਤੇਲਾ

ਹੈ । ਹਰਿ ਜੀ ਨੇ ਰਚੋ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਏਹ, ਆਪਹ ਸ
 ਯਾਕੇ ਬੀਚ ਖੇਲ ਰਹੋ ਹੋਲਾ
 ਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਃ ॥ ਸੁਨੋ ਸੰਤ
 ਪਜਾਰੇ ਮੈਂ ਤਿਹਾਰੇ ਹੇਤ ਵਾਰ
 ਕਹੋ, ਆਤਮਾ ਨ ਲਖਯੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਸਾਈ ਬਣੋ ਲੋਲਾਹੈ । ਅਥ ਪੰਜ
 ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਤਕਾਲ ਪਛੁਤਾਇ
 ਤਾਇਤੋ, ਸੁ ਤਾਂ ਕੋ ਸੀਸ ਧਰਮ
 ਹਾਇ ਕਰੋ ਜਬ ਪੇਲਾਹੈ । ਸੰਤ
 ਖਸੀ ਮਿਗਰਾਜ ਸੰਤਨ
 ਕਾਰ ਸੰਗ ਕੀਜੇ, ਲੀਜੇ ਲਖ

ਆਤਮਾ ਕੇ ਦੀਨ ਬੋਲ ਬੋਲਾਹੈ ।

ਤਾਕੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਹੋਹਿੰਗੇ

ਜਰੂਰ ਸਟਾ ਉਚੀ ਸੁਰ ਕਹੈ
ਗੇ ਸੰਤਨ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੮ ॥

ਕ: ॥ ਕੀਨੇ ਹੋਂ ਬਡ੍ਜੋਂ ਨੇ ਉਪ

ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਰੰਗ ਰਚ੍ਚੇ, ਭਲੀ

ਭਾਂਤ ਬਧਿ ਕੀ ਤਰਾਜ਼ੁ ਬੀਚ

ਅਲਾਹੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਦ੍ਰਾਵੇ ਹੈ

ਨ ਯਾਂਕੇਂ ਜਿਨ ਖੜਜੋ ਤਾਂਕੇ,

ਮਨ ਚਿਤ ਨੈਨੋਂ ਮੈਂ ਅਗਜਾਨ

ਰਹਘੋਲਾਹੈ ॥ ਦਾਰੂ ਸੰਤ

ਸੰਗ ਜਿਨ ਕੀਨੇ ਹੈ ਨਿਹਾਲ

ਸਿੰਘ, ਸੁਧ ਟਿਸਤਿ ਭਈ
 ਦੇਖਦੇ ਬੁਹਮ ਜੋ ਅਮੇਲਾ ਹੈ ॥
 ਭਾਉਣੀ ਹੈ ਪੂਰੀ ਜੇਕੇ ਰਸਨਾ
 ਹਿਲਾਇ ਕਹੈ, ਜਗਤ ਕੀ ਹੋਲੀ
 ਅੰਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥
 ਕਥਾਂ ॥ ਫਾਗਨ ਮੌਂ ਪਰਮ ਅਨੰਦ
 ਹੈ ਸੁਹਾਗਨ ਕਥਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਘਰ
 ਪ੍ਰਭ ਕੰਤ ਜੋ ਅਮੇਲਾ ਹੈ ॥ ਸੁਆਮੀ
 ਗੁਨਗਾਵਤੀ ਹੈ ਰੀਝਿਕੈ ਰਿਝਾ-
 ਵਤੀ ਹੈ, ਪਾਵਤੀ ਹੈ ਨੇਮ ਖੇਮ
 ਪ੍ਰਮ ਜੋ ਅਤੇਲਾ ਹੈ ॥ ਸੇਈ ਜਗ
 ਜਿੰਦੜੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਉਤਮ

ਹੈ, ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰੇ ਫਿਂਕੇ
 ਭੇਟ ਭੇਲਾ ਹੈ ॥ ਰੋਲਾ ਹੈ ਨ
 ਰੰਚਹੁੰ ਸੁਖੋਲਾ ਭੇਟ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ,
 ਮੇਖ ਪਟ ਲਹੋ ਕਹੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ
 ਹੋਲਾਹੈ॥੬੦॥ਕਃ॥ ਮਾਨਸਜਨਮ
 ਮਿਲਯੋ ਭਟਕ ਭਟਕਤੇ ਕੇ,
 ਲਟਕ ਲਟਕ ਰਲੈ ਜਾਨੈ ਨਾਹਿ
 ਭੇਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਮੇਰੇ ਸੀਸ
 ਪਰ ਫਟਕ ਫਟਕ ਕਰੈ, ਅਟਕ
 ਅਟਕ ਰਹਯੋ ਘਰ ਕੇ ਧੰਧੇਝਾ
 ਹੈ ॥ ਹਟਕ ਹਟਕ ਰਹੇ ਸੰਤ
 ਕਵਿ ਯਾਕੇ ਬੇਟ, ਏਕਹੈ ਉਪਾਇ

ਸਨੋ ਪਰਮ ਅਮੇਲਾ ਹੈ ॥ ਭੇਲਾ
 ਹੈ ਨ ਕਬੀ ਜਿਨੈ ਟੇਲਾ ਗੁਰੂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਜੀਕੇ, ਪਾਵੇਗੇ ਅਣੰਦ ਕਹ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੇਲਾ ਹੈ ॥ ੬੯ ॥
 ਕ: ॥ ਗੁਣਾਵਾਦ ਪ੍ਰਭਕੇ ਗੁਲਾਲ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
 ਧਯਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਹੀ ਅਮੇਲਾ
 ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸਾਮੀ ਕੀ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ,
 ਸਿੰਮਿਉ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਭੇਲਾ ਹੈ ॥ ਨਿਕਸਥ
 ਸਿਧਾਂਤ ਯਹੀ ਸਭ ਕੇ ਨਿਹਾਲ

ਸਿੰਘ, ਬੁਹਮ ਸੋਂ ਅਭੇਦ ਜੀਵ
 ਯਾਮੈਂ ਨਾਹਿ ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸਭੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਖ ਨਖ ਸਿਖੋਂ
 ਲਾਲ ਭਏ, ਉਚੀ ਸੁਰ ਕਹੋ
 ਸਭੀ ਸੰਤਨ ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥੮੨ ॥
 ਕ: ॥ ਗੁਨਨ ਕੋਸਿੰਧ ਜੋ ਅਸੰਗੀ
 ਸਦਾ ਵਧੋਂਮ ਵਤ, ਸਭਕੇ ਉਰ-
 ਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੋਲਾ ॥੮੩ ॥
 ਭਨਤ ਅਛੇਦ ਬੇਦ ਭੇਦ ਹੈ ॥
 ਅਭੇਦ ਹੈ, ਅਕਲੇਦ ਹੈ, ਅਦਾਹਜ
 ਉਤਮੋਂ ਅਂ ਰੋਲਾ ॥੮੪ ॥
 ਨਜਾਈਂ ਕੰਠ ਭੁਖਨਕੀ ਮਿਲਤ

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਡੀਗਾਨ ਨ ਡੋਲਾ ਹੈ
 । ਵਿਖੇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂ
 ਇੱਟ੍ਰੀਆਂ ਹੈਂ ਖੇਲ ਰਹੀ
 ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਕਿਥੇ ਆਪ ਦੇਖ
 ਰਹਯੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥੬੩॥

ਭਵਿਖਤੀ ਮੁਦਾਮੀ ਹੋਰੀ ਕਿ
 ਕਿਥੋ ॥ ਬਾਜ਼ਤੇਰਹੈਂਗੇਰਾਰੋਂਬੇਦਜੇ
 ਨਗਾਰੇ ਭਾਰੇ, ਸੰਤ ਜਨ ਸੁਨਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਮੇਦ ਮੇਲਤੇ । ਫਕਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਗਾਜਾਨ ਮਦਰਾ ਕਿ ਆਠੋ
 ਜਾਮ, ਦੇਖਤੇ ਰਹੈਂਗੇ ਨਾਰ

ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਕੋ ਕੇਲਤੇ । ਫੈਂਕਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਉਪਟੇਸ਼ ਕੋ ਗੁਲਾਲ
 ਲਾਲ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੇਪ ਲੇਭਾਦ ਵਾਂਡ
 ਰਹੈਂਗੇ ਧਰੇਲਤੇ । ਝੁਲਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਨਿਜਾਠੰਦ ਕੋ ਅਨੰਦ
 ਆਸੇ, ਸੰਤ ਜਨ ਸਦਾ ਹੀ
 ਰਹੈਂਗੇ ਹੋਰੀ ਖੇਲਤੇ ॥ ੬੪ ॥

ਹੋਲੇ ਕਾ ॥

ਕਥਾਂ ॥ ਭੁਲਾ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵ
 ਆਨ ਕੋ ਬਖਾਨਤ ਹੈ, ਨਾਕ ਅਤੇ
 ਪਤਾਲ ਬੀਰ ਪਰਜੇ ਕਾਂਕੇ ਰੋਲਾ
 ਹੈ । ਲਾਲ ਲਾਲ ਧੂਰ ਮੇਰੇ

ਲੋਚਨ ਮੈਂ ਆਨ ਪਰੀ, ਬਾਜਤ
 ਹੁੰਦੀ ਨਗਾਰ ਆਨ ਛੇਲਾ
 ਹੈ। ਨਾਰ ਕੈ ਨਿਵਾਇ ਨੀਵ
 ਦੇਵ ਹੁੰਦੇ ਦਰਸ ਕੀਨੇ, ਕਵਿ
 ਬਿਸ਼ਨਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਕਬਿਤ ਸਾਹਿ
 ਬੇਲਾ ਹੈ। ਦੇਵ ਹੁੰਦੁ ਕਹਿਨ
 ਲਾਗਜੇ ਸੁਨੋਮਹਾਂਦੇਵਆਜ, ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕਵਿ
 ਹੋਲਾ ਹੈ॥੧॥ ਕਥੋ॥ ਕੀਨੀ
 ਨ ਬਿਲੰਬ ਤਾਤਕਾਲ ਹੁੰਦੇ ਰਮੇਸ
 ਦਾਸ, ਨਾਟੀਆ ਕਿਲਾਸ
 ਬਾਸ ਜਾਇ ਨਿਜ ਖੇਲਾ ਹੈ।

ਲਾਟਲੀ ਸੁਰੰਗ ਭੇਗ ਗਰ ਮੈਂ

ਭੜਗ ਡਾਰ, ਡਮਰੂ ਬਜਾਇ
ਨਾਟ ਨਗ ਜਾਕੇ ਖੋਲਾ ਹੈ ।

ਚਾਲਰੀ ਉਤਾਲ ਚਾਲ ਆਜਹਾ
ਪਹੂੰਚੈ ਜਾਇ, ਦੇਖੈ ਜਾਇ ਕੇਸਰ

ਗੁਲਾਬ ਬੀਰ ਘੋਲਾ ਹੈ । ਗਰੂ
ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਬਾਰ ਬੀਰ

ਪਜਾਰੀ ਆਜ, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਹਿਣ
ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਹੋਲਾ ਹੈ॥ ੨॥

ਕਬਿਤ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘ ਰਾਹੋਂ ਓਰ
ਰੈਪ ਚਿਤ ਧਾਰ ਕਰ, ਤਨਜੇ ਹੈ

ਬਿਤਾਨ ਸੁਛ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਖੋਲਾ

ਹੈ ॥ ਛਿਰਕੈ ਛਬੀਲੇ ਛੋਰ ਛੋਰ
 ਪਿਰਕਾਰ ਧਾਰ, ਕੇਸਰ ਕੇ ਬੀਰ
 ਹਾਂ ਗੁਲਾਬ ਖੁਬ ਘੁਲਾ ਹੈ ॥
 ਭਨਤ ਰਮੇਸਦਾਸ ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ
 ਲਾਲ, ਲਾਲ ਲਾਲ ਕੀਝੇ ਹੈ
 ਦੀਵਾਨ ਮੁਖ ਬੁਲਾ ਹੈ ॥ ਹੈਹ
 ਨਿਹਾਲ ਜ੍ਞਾਨੁ ਕਰੈਗੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਹੇਲਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥

੯ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਵਾਮੀ ਕੀ ਸੇਭਾ
 ਲਿਖਜ਼ੇ ॥ ਛਪਯ ॥ ਤਰਨ
 ਬੰਸ ਅਵਤੰਸ ਕਲਪਦ੍ਰਿਮ ਦਾਨ
 ਪਟਾਯਕ ॥ ਕਰਨ ਬੋਧ ਅਵਿ-
 ਗੋਧ ਯੋਧ ਗਨ ਨਿ੍ਧੁਪ ਪਤਿ
 ਨਾਯਕ ॥ ਧਰਨ ਧੀਰ ਰੰਭੀਰ
 ਬੀਰ ਰਨ ਮੰਡਲ ਪੰਡਤ ॥
 ਸਰਨ ਸੂਰ ਜਸੁ ਪੂਰ ਭੂਰ
 ਭਵਿ ਖਲਜਨ ਖੰਡਤ ॥ ਆਭਾ

ਆਪਾਰ ਆਗਾਰ ਨਿਧਿ, ਚਾਰ
 ਚਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥ ਜਜ
 ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਮਜ,
 ਬਿਘਨ ਕੰਭ ਕੈਭਨ ਹਰਨ ॥
 ੧ ॥ ਕ: ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਜੋਤ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ, ਤਾਂਕੀ
 ਜੋਤ ਤਥਾ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਬਿਰਾ-
 ਹਜੇ ਹੈ ॥ ਵਾਂਕੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਤਾਕੀ ਗੁਰੂ ਪਾਰਥ ਜੀ,
 ਤਜੋਂ ਹਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੁ ਕੀ ਹਰਿ
 ਰਾਉਰਾਰ੍ਜੇ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਤਾਂਕੀ ਜੋਤ ਹਰਿ

(੧੧੩)

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਾਂਕੀ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁ
ਗਜਾਨ ਜਾ ਪ੍ਰਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥
ਤਾਕੀ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਜੋਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘ, ਪਟਨੇਸ਼ਹਿਰ
ਬੀਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਜੇ ਹੈ ॥
ਰਾ॥ ਕਥਾ॥ ਸਦਾ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜੀ
ਕੇ ਸੋਛੀ ਹਰਿਦਾਸ ਹੁਤੇ, ਤਾਂ
ਤਨਜ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਨਾਮ
ਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੇ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰੂ
ਬਨਜੇ ਪਾਰਬ ਅੰ ਤਾਂਕੇ ਨੰਦ,
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਭੁਜੇ ਗੁਰੂ
ਯੋਂ ਬਿਰਾਰਜੇ ਹੈ ॥ ਯਾਂਕੇ ਸੁਤ

ਰਹ ਬਨਜੇ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਬਹਾਵਰ
 ਨਾਮ, ਤਾਂਕੇ ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਜਿਨੈ ਸਿੰਘ
 ਸੰਕਾਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਜੇ ਹੈ॥
 ਸੰਧ ਸੰਧ ਸੰਮਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸ
 ਤੇਈਸ ਲਿਖਜੇ, ਸ੍ਰੀ ਗਰੁ
 ਗਬਿੰਦਸਿੰਘ ਅਵਿਤਾਰ ਧਾਰਜੇ
 ਹੈ॥੩॥ ਕਥੋ ਰਾਰਜੇ ਜਾਂ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਕੇ ਭਾਰ ਮਾਰਕੈ ਮਲੇਛਨ
 ਧ, ਧਿਖਨਾ ਅੰ ਧਿਆਨ ਧੀਰ
 ਧਰਮ ਬਿਖਾਰਜੇ ਹੈ॥ ਜਾਰਜੇ
 ਦੂਤ ਭਾਵ ਜਾਂ ਨਿਹਾਰਜੇ ਧਰ
 ਧਰ ਬੁਹਮ, ਹਪ ਰੇਖ ਰਹਿਤ

(੧੧੫)

ਮਕਾਲ ਹੀ ਉਚਾਹੋ ਹੈ ॥

ਤਾਰਸੋਜਾਂ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘਸਿਖਨ

ਗਿਆਨ ਦੇਕੈ, ਯਥਾਯੋਗ

ਬਜਵਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪੰਥ ਪਾਰਯ

॥ ਪੇਖ ਸੁਦੀ ਸਪਤਮੀ ਮੈ

ਪਰਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੀਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਪਾਰਯ

॥ ੪ ॥ ਕਃ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ

ਅਧਿਕ ਜਿਨੈ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪ

ਪੰਜ, ਨਾਮ ਗੁਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ

ਗਿਆਨ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ਹੈ ॥

ਸਾਜੇ ਪੰਥ ਰੁਚ ਸ੍ਰੀ ਲੁਲਾਏ ਹਾਂ

(੧੧੬)

ਧਰਮ ਚੰਡਾ, ਹਾਥ ਗਹਿ ਖੰਡਾ
ਬਲ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਛੀਨੋ ਹੈ ॥
ਰਸਨਾ ਹੈ ਏਕ ਗੁਨ ਬਿਅੰਤ
ਹੈਂ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ, ਫੈਲਯੋ ਜਸੁ
ਰਹੁੰ ਰਕ ਐਸੇ ਦਾਨ ਦੀਨੋ ਹੈ ॥
ਭੁਮ ਭਾਰ ਟਾਰਬੇ ਕੇ ਜਗ ਕੇ
ਉਧਾਰਬੇ ਕੇ, ਕਲਿ ਅਵਤਾਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੀਨੋ
ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਥਾ ਸਤਾਹੈਪ੍ਰਗਟ ਸ੍ਰੀ
ਸਮਾਨ ਤੇ ਵਿਸੇਖ ਭਈ, ਆ-
ਗਜਯੋ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤੇ ਉਚ-
ਹੱਤਾ ਹੈ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਧਨੀ

ਜਾਕੀ ਬਨੀ ਠਨੀ ਅਨੀ ਘਨੀ,
 ਨਿਰਾ ਕਾਰ ਮੱਤਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰ
 ਕੇ ਲਖੱਤਾ ਹੈ ॥ ਨਿਗਮ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਬਿਟਜਾ ਪੰਜ ਕੇ ਧਰੋਤਾ,
 ਸਰਨਾਗਤਿ ਜਾਨ ਰੱਡਪਾਲ
 ਕੇ ਕਰੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੁਬਿੰਦਜੀਕੇ ਪੇਤਰਾ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ, ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀ ਕੇਅਨ
 ਬਨਜਾ ਨੱਤਾ ਹੈ ॥ ਈ ॥

ਕਬਿਤ ॥ ਦੇਵ ਵਜਾਸ ਵਾਕ ਤੇ
 ਅਦਵੈਤਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੀ, ਨ ਤੁ
 ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੇ ਦਵੈਤਤਾਈ

ਜਟਤੀ ॥ ਰਾਰੁ, ਬਣ ਕੀਠੇ
 ਏਕਬ੍ਰਹਮ ਦਰਸਾਇ, ਭੁਸ਼੍ਬੁਹਮ
 ਬਰਜ ਦੀਠੇ ਜੋ ਨ ਹੈਥਿਆਟਾਂ
 ॥ ਗਵਾਲ ਕਵਿ ਕਹੁ ਪੰਥ
 ਖਾਲਸਾ ਅਖੰਡ ਮੰਨ, ਲਾਲਸਾ
 ਪਰਨ ਕਰੈ ਦਾ ਹੈ ਸੁ ਝਟਤੀ
 ਜੋ ਨ ਆਸੇ ਸੀ ਗੁਬਿਦ
 ਪਿਘ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨ ਕਲਿ
 ਕਾਲ ਕੀ ਕਰਾਲਤਾਈ ਕਟਤੀ
 ॥ ੭ ॥ ਕਥੋ। ਚੰਦਨ ਹਮਰੰਤ
 ਹਾਂਦਨੀ ਚਰਾਗਨ ਸੀ ਗੁਤੀ
 ਹਿਸ ਹੀਰਨ ਸੀ ਹੇਸੀ ਹਰਹਾਰ

(੧੧੯)

ਸੀ ॥ ਛਾਤੇ ਰਧਿ ਛੀਰਧ ਸੀ

ਨਾਰਦ ਸੀ ਪਾਰਦ ਸੀ, ਸਾਰਦਾ

ਸਰਦ ਸੰਖ ਬਾਰਦ ਬਿਚਾਰ ਸੀ

॥ ਕੇਸਰੀ ਨਿਹਾਲ ਮਹਾਰਾਜੈ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਕੀਰਤਿ

ਤਿਹਾਰੀ ਸੂਤ ਰੂਪੇ ਕੇ ਪਹਾਰ

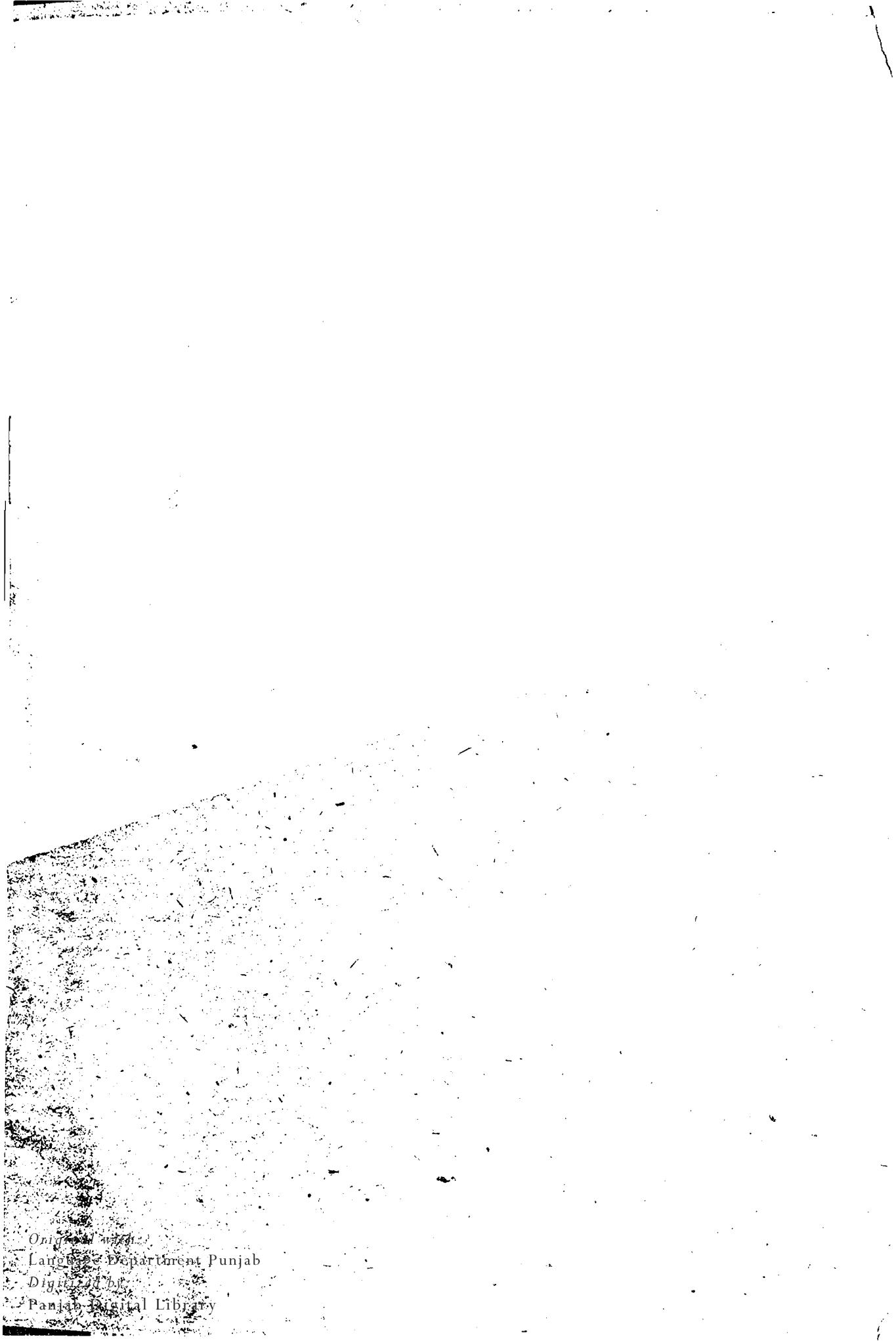
ਸੀ ॥ ਕੈਰਵ ਸੀ ਕੰਦ ਸੀ

ਕਪੂਰ ਸੀ ਕਪਾਸ ਕਾਸ ਧੌਲੀ

ਧੇਨ ਧੂਪ ਸੀ ਸੁਧਾ ਸੀ ਗੰਗ

ਧਾਰ ਸੀ ॥ ੮ ॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

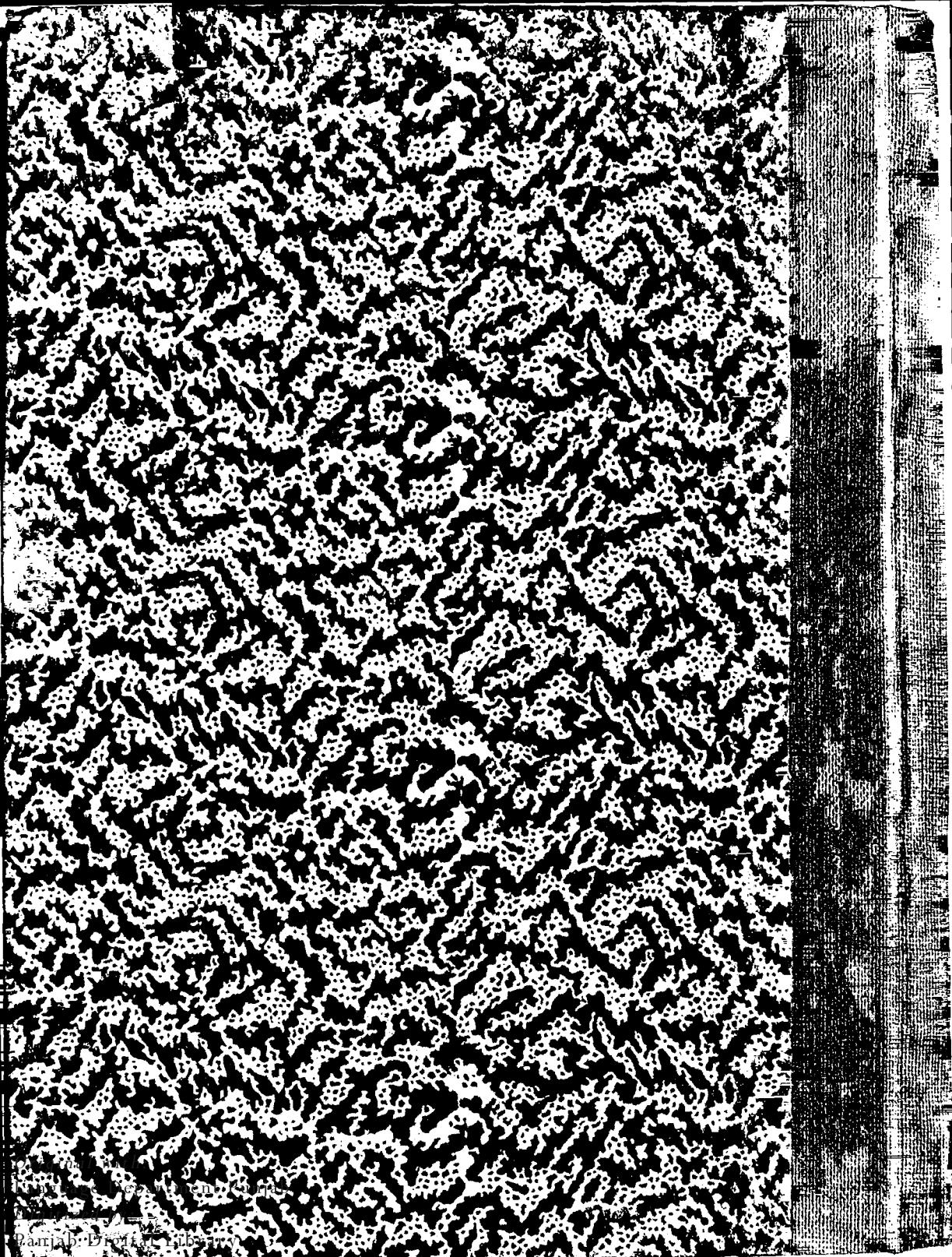
Original work
Language Department Punjab
Digitized by
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department, Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Patent Library